

บทที่ 8

แผนการและความประสงค์ของพระเจ้าสำหรับมนุษย์

การถามคำถามให้ถูกทาง

ผมขอเสนอแนะสักสองสามอย่างในการถามคำถามของคุณ อย่างแรก คุณอาจไม่เตรียมพร้อมที่จะถามคำถาม เพราะในการถามคำถามอย่างตรงไปตรงมา อย่างมีหัวใจ และอย่างมีความหมายนั้น คุณจะต้องรู้เนื้อหาของคุณเป็นอย่างดี ใครที่ฟังคำถามของคุณก็จะรู้ว่าคุณไม่รู้เนื้อหาของคุณจริงๆ บางคำถามก็เป็นแค่การขอรายละเอียดเพิ่มเติมจากที่ผมพูดไปแล้ว หัวใจของคนที่เป็นครูแทบจะผ่อเมื่อผู้เรียนถามคำถามที่ครูได้ให้คำตอบไปแล้ว

ผมได้พยายามอย่างดีที่สุดที่จะพูดให้ง่ายและชัดเจนเท่าที่จะทำได้ แต่บางครั้งประเด็นเหล่านั้นสุดท้ายก็ยังไม่เข้าใจอยู่ดี พวกคุณที่มีประสบการณ์ในการสอนคงรู้ว่ามันน่าผิดหวังแค่ไหนเมื่อคนฟังไม่เข้าใจสิ่งที่คุณเพิ่งจะอธิบายไป ผมพยายามอย่างมากที่จะอธิบายเรื่องต่างๆ ให้ง่าย โดยไม่พูดสิ่งที่ยากเกินหรือพูดสิ่งที่ลึกซึ้งเกินไป แต่ก็ดูเหมือนหลายๆ คนจะยังไม่เข้าใจประเด็นเหล่านั้น

ปัญหาก็คือว่า ความเชื่อในตรีเอกานุภาพที่ฝังรากลึกในเรานั้นทำให้ความคิดของเราคลุมเครือ จิตใจสับสนไปด้วยความคิดที่ผิดๆ และไม่ได้คิดอย่างคมชัดอีกต่อไป ผมรู้สถานการณ์นั้นดีเพราะได้ปล้ำสู้กับสิ่งนี้มาสามปี ไม่มีใครที่ฝังแน่นกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพเหมือนอย่างผม ถ้าคุณอยากออกจากความเชื่อในตรีเอกานุภาพคุณจะต้องฝ่าฟันอย่างหนัก แต่ถ้าคุณไม่สนใจที่จะออกมานั้นก็ไม่ใช่ความรับผิดชอบของผม เพราะคุณและผมจะต้องตอบกับองค์ผู้เป็นเจ้าแต่เพียงผู้เดียว หลังจากที่ผมได้สอนตามพระคัมภีร์เรื่องความเชื่อว่ามีเพียงองค์เดียว ความรับผิดชอบของผมก็สิ้นสุดลง และก็พ้นจากความรับผิดชอบต่อโลหิตของทุกคน (กิจการ 20:26)¹

อย่างที่สอง เมื่อคุณถามคำถามก็ขอให้พยายามค้นหาคำตอบด้วยตัวคุณเอง จงลองพยายามหาคำตอบ แม้ว่า คุณจะไม่ได้คำตอบแต่อย่างน้อยก็ได้ลองคิดดู แล้วคุณจึงสามารถพูดกับผมว่า “ผม

¹ กิจการ 20:26 “เพราะฉะนั้นในวันนี้ข้าพเจ้าขอยืนยันต่อท่านทั้งหลายว่า แม้ท่านทุกคนจะหลงหายไป ข้าพเจ้าก็พ้นโทษแล้ว”

พยายามหาแล้ว แต่ไม่พบคำตอบ หรือผมยังไม่พอใจกับคำตอบของผม ขอช่วยบอกทีว่ผมพลาดตรงไหน?” แม้ว่า คุณจะไม่ได้คำตอบ ผมก็ยังชื่นใจที่รู้ว่าอย่างน้อยคุณก็ได้ปล้ำสู้กับมัน แทนที่จะโยนมาให้ผม บางทีเนื้อหาอาจยากเกินไปสำหรับคุณ หรือทักษะในการตีความของคุณอาจยังไม่เข้าเกณฑ์ก็ได้ นั่นก็ยังยอมรับได้หากคุณได้พยายามอยู่บ้าง มีบางคนในพวกคุณได้ทำอย่างนั้นที่บอกว่า “นี่เป็นคำถามของผม และนี่เป็นสามคำตอบที่เป็นไปได้ ผมไม่รู้ว่าจะอันไหนถูก หรือว่าอาจไม่ถูกเลย” แต่อย่างน้อยผมก็เห็นว่าคนนั้นได้พยายามอย่างมากในการศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้

แต่คนส่วนมากไม่เป็นแบบนี้ คือจะโยนคำถามมาให้ผมโดยคาดหวังจะให้ผมเป็นคนหาคำตอบให้ ผมจะเป็นคนหาคำตอบให้หรือไม่ก็ขึ้นกับว่าองค์ผู้เป็นเจ้าของจะสั่งให้ผมทำหรือไม่ ผมไม่ได้กำลังขายพลาสติกเอร์ยา² ดังนั้นจึงไม่สำคัญสำหรับผมว่าใครจะซื้อผลิตภัณฑ์นี้หรือไม่ หน้าที่ของผมที่เป็นผู้รับใช้ขององค์ผู้เป็นเจ้าของก็คือ ประกาศพระคำของพระเจ้า และหลังจากนั้นความรับผิดชอบของผมก็สิ้นสุดลง ผู้ฟังจะทำอะไรกับถ้อยคำเหล่านั้นต่อไปก็ขึ้นอยู่กับพวกเขาแล้ว แต่ก่อนที่ผมจะตอบคำถามของคุณ ผมต้องดูว่าคุณจริงจังกับเรื่องนั้น หากผมเห็นจากคำถามของคุณว่า คุณไม่ได้สนใจที่จะค้นหาคำตอบหรือไม่ได้พยายามจะค้นหาคำตอบในเรื่องนั้น ผมก็อาจไม่ตอบคำถามของคุณเลย สิ่งสำคัญกับผมก็คือสวัสดิภาพในชีวิตฝ่ายวิญญาณของพวกคุณ พวกคุณอยากรู้ความจริงหรือไม่?

การส่งผลของความเชื่อที่ผิด

ผมรู้สึกสะเทือนใจเมื่อเห็นว่า ความเชื่อที่ผิดสามารถส่งผลต่อวิถีชีวิตของคนคนหนึ่งได้มากแค่ไหนจนเขาไม่สามารถจะมองสิ่งต่างๆ จากมุมมองใด ๆ ได้อีกนอกจากเฉพาะแต่มุมมองของเขาเอง นี่เป็นอันตรายร้ายแรงเมื่อคุณไม่สามารถอ่านข้อความพระคัมภีร์ในแบบอื่นได้ นอกจากเฉพาะแต่แบบตายตัวนั้นแบบเดียว มีหลาย ๆ ตอนในพระคัมภีร์ที่เราเมื่อเชื่อในตรีเอกานุภาพจะตีความอยู่แบบเดียวอย่างเหนียวแน่น เราไม่เคยหยุดถามว่า “มีทางอื่นอีกไหมที่จะเข้าใจพระคัมภีร์ตอนนี้?” คุณจะประหลาดใจกับคำตอบที่คุณได้รับ เมื่อคุณพร้อมจะมองพระคัมภีร์ตอนนั้นจากมุมที่ต่างออกไป

สิ่งที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับการเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพที่ผ่านมาของผมก็คือ สิ่งนี้ขวางกั้นไม่ให้ผมมองเห็นสิ่งมหัศจรรย์บางอย่างที่พระเจ้าได้ทรงเปิดเผย การมองด้วยกรอบความคิดของความเชื่อในตรีเอกานุภาพทำให้ผมมองไม่เห็นความจริง เพราะผมถูกสอนให้ตีความพระคัมภีร์หลายตอนในแบบที่ตายตัว

² หรือ “กอเอี๊ยะ” จากคำภาษาจีนว่า 膏药 (gāoyào)

อีกประการหนึ่ง ทั้งหมดที่ผมกล่าวในบทต่างๆนี้เชื่อถือได้ที่สุดในแง่ที่ว่าไม่มีใครสามารถหักล้างสิ่งเหล่านี้ได้บนหลักของพระคัมภีร์ ผมกล้าพูดเรื่องนี้และสามารถพูดอย่างมั่นใจได้ ไม่มีนักวิชาการพระคัมภีร์คนใดในโลกที่จะสามารถหักล้างคำกล่าวพื้นฐานที่ผมได้ให้ไว้ สิ่งที่ถูกกล่าวไปนั้นเชื่อถือได้ที่สุดและไม่อาจโต้แย้งได้ในเรื่องเกี่ยวกับพระคัมภีร์ ผมไม่กลัวแม้แต่น้อยหากผมต้องเผชิญหน้ากับบรรดานักวิชาการพระคัมภีร์ทั้งหลาย แม้จะหาข้อต่อหนึ่งก็ตาม พวกเขา也不可能ล้มล้างสิ่งที่ผมได้กล่าวไปแล้วได้

หนังสือที่ผมถืออยู่นี้คือหนังสือของพระยาห์เวห์ นั่นเป็นตัวอย่างของคำกล่าวที่ไม่อาจโต้แย้งได้ ไม่มีใครจะคัดค้านได้เพราะนี่เป็นหนังสือของพระยาห์เวห์ เมื่อยังเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพอยู่นั้น คุณคิดว่ามีเพียงพระคัมภีร์เดิมเท่านั้นที่เป็นหนังสือของพระยาห์เวห์หรือ? (คุณคงไม่ได้คิดถึงพระยาห์เวห์เลย) แล้วพระคัมภีร์ใหม่ล่ะ? ถ้าคุณบอกว่าพระคัมภีร์ใหม่ไม่ใช่หนังสือของพระยาห์เวห์ คุณก็ควรอ่านพระคัมภีร์ใหม่เสียใหม่โดยไม่อ่านด้วยกรอบความคิดของความเชื่อในตรีเอกานุภาพของคุณ พระคัมภีร์ทั้งเล่มเป็นหนังสือของพระยาห์เวห์

ผมถูกความเชื่อในตรีเอกานุภาพชักนำให้เข้าใจผิด เพราะผมตีความเชื่อนี้เป็นน้ำหนักฝ่ายจิตวิญญาณของผม ไม่ใช่เพราะว่าผมเองชื่นชอบในคำสอนนี้แต่เพราะว่าผมถูกรอกด้วยคำสอนนี้ ผมจะไม่ทำผิดพลาดอย่างนั้นอีกแล้ว ผมรับประกันได้ คุณรู้ไหมว่าทำไมผมจะไม่ไปผิดทางอีก? เพราะตอนนี้ผมรู้แล้วว่านี่เป็นหนังสือของพระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์ประทานพระคำของพระองค์ให้กับผม และผมจะไม่ไปผิดทางอีกต่อไป ไม่มีใครอยากจะไปไปผิดทางซ้ำสองหรือ

คุณจะไม่ไปผิดทาง ถ้าพระยาห์เวห์ทรงเป็นศูนย์กลางและเป็นเส้นรอบวงชีวิตของคุณ คือถ้าคุณรักพระยาห์เวห์ด้วยสุดใจ สุดจิต สุดความคิดและสุดกำลังของคุณ และถ้าคุณรักเพื่อนบ้านของคุณ (คนสำคัญสุดคือพระเยซูคริสต์ ผู้เป็นหัวปีของเชื้อสายมนุษย์) เหมือนรักตัวเอง แต่เมื่อพระยาห์เวห์ไม่ได้เป็นศูนย์กลางอีกต่อไปแล้ว คุณก็จะไปผิดทางในทุกเรื่อง เราไปผิดทางเพราะเหตุนี้

ผมได้กล่าวไว้ครั้งก่อนว่า ความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้กันพระยาห์เวห์ออกไป และได้อัญเชิญอีกผู้หนึ่งที่เราเรียกว่า “พระเจ้า” ให้เป็นศูนย์กลาง ผู้ที่ไม่ต้องการจะอยู่ตรงศูนย์กลางนั้น พระเยซูไม่เคยประกาศตัวพระองค์ว่าเป็นพระเจ้า แต่เราก็กินยพระองค์ขึ้นเป็นพระเจ้า ประเด็นนี้ของผมเชื่อถือได้ที่สุด และไม่มีนักวิชาการพระคัมภีร์ใหม่หรือนักวิชาการพระคัมภีร์เดิมคนใดจะสามารถคัดค้านได้ พระเยซูไม่เคยอ้างว่าทรงเป็นพระเจ้า ขอให้บรรดานักวิชาการพระคัมภีร์ทั้งหมดในโลกนี้พยายามพิสูจน์ว่าผมคิดผิดในเรื่องนี้ พวกเขาจะไม่สามารถพิสูจน์ได้ง่ายๆอย่างนั้น พวกเขาไม่แม้แต่จะพยายามอาสาด้วยซ้ำ เพราะพวกเขารู้ว่าพวกเขาจะไม่สามารถพิสูจน์ว่าผมคิดผิดในเรื่องนี้ พระเยซูไม่เคยอ้างว่าทรงเป็นพระเจ้า เราเองที่ต้องการทำให้พระองค์เป็นพระเจ้า เราจึงเดือดร้อนที่

พระองค์ไม่ได้พยายามอ้างว่าเป็นพระเจ้า พระคัมภีร์ใหม่ไม่เคยตั้งให้พระองค์เป็นพระเจ้า แต่เราทำให้พระองค์เป็น

หลักฐานเท็จในการอ้างความเป็นพระเจ้าของพระเยซู

ทางเดียวเท่านั้นที่จะพิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของพระเยซูจากพระคัมภีร์ใหม่ได้ก็คือการพิสูจน์ว่าพระองค์คือพระยาห์เวห์ แต่นั่นเป็นสิ่งที่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพไม่ต้องการจะทำ เพราะตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพแล้วพระเยซูเป็นพระเจ้าพระองค์ที่สอง ไม่ใช่พระองค์แรก

ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพบางคนใช้คำกล่าวว่า “เราเป็น” เจ็ดประการในพระกิตติคุณยอห์นเป็นหลักฐานว่าพระเยซูเป็นพระเจ้า คริสเตียนบางคนอาจไม่รู้มาก่อนว่า “เราเป็น” เป็นพระนามของพระยาห์เวห์ ไม่ใช่พระนามของพระเยซู ถ้าพระเยซูตรัสว่า “เราคือพระยาห์เวห์” (ซึ่งพระองค์ไม่เคยตรัสและไม่เคยคิดจะตรัส) สิ่งที่พระองค์จะอ้างได้ก็คือพระองค์คือพระยาห์เวห์ หากนั่นไม่ใช่ข้อสรุปที่ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพต้องการให้เป็น แล้วพวกเขากำลังพยายามจะพิสูจน์อะไรหรือ? พวกเขายังมองข้ามความจริงที่พระเยซูตรัสว่า “เราเป็น” นั้นมีมากกว่าเจ็ดครั้งเสียอีก เรากำลังอ่านพระคัมภีร์อย่างถูกต้องไหม?

ในทำนองเดียวกัน ก็มีบางคนพยายามจะพิสูจน์ว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าจากอพยพ 3:14 แต่พวกเขาไม่รู้หรือว่า “เราเป็น” ในอพยพ 3:14³ กล่าวถึงพระยาห์เวห์ ไม่ใช่พระเยซู? มีสิ่งเดียวที่ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพจะพิสูจน์ได้จากอพยพ 3:14 หรือจากคำกล่าวว่า “เราเป็น” ทั้งเจ็ดประการ⁴ก็คือพระเยซูคือพระยาห์เวห์ แต่นั่นไม่ใช่สิ่งที่พวกเขาต้องการจะพิสูจน์ เพราะถ้าพระเยซูคือพระยาห์เวห์ พวกเขา ก็จะเขยิบใกล้สิ่งที่ผมได้พูดมาตลอดว่าพระยาห์เวห์ได้เสด็จเข้ามาในโลกนี้ในองค์พระคริสต์ แต่นั่นคือสิ่งที่พวกเขาอยากจะถูกพิสูจน์ไหม?

ถ้าคุณยกอ้างตอนจากพระคัมภีร์มาพิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ ไม่นานคุณก็จะกลับมาเจอความจริงที่ว่ามันกล่าวถึงพระยาห์เวห์ ถึงตอนนั้นคุณจะมีทางเลือกอยู่สองทาง คือยอมรับว่าพระยาห์เวห์เสด็จเข้ามาในโลกนี้ในองค์พระคริสต์ หรือยอมรับว่าพระเยซูคือพระยาห์เวห์ บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพไม่ยอมรับอย่างหลัง เพราะจะทำให้ต้องทิ้งพระองค์ที่สองของพระเจ้าในตรีเอกานุ

³ อพยพ 3:14 ¹⁴ พระเจ้าจึงตรัสกับโมเสสว่า “เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น” แล้วพระองค์ตรัสว่า “ไปบอกชนชาติอิสราเอลดังนี้ว่า ‘พระองค์ผู้ทรงพระนามว่า เราเป็น ทรงใช้ข้าพเจ้ามาหาท่านทั้งหลาย’” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

⁴ พระเยซูตรัสว่าทรงเป็น 7 ประการในยอห์นคือเราเป็นอาหารแห่งชีวิต, เราเป็นความสว่างของโลก, เราเป็นประตู, เราเป็นผู้เลี้ยงที่ดี, เราเป็นเหตุให้คนทั้งปวงเป็นขึ้นและมีชีวิต, เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต, และเราเป็นเถาองุ่น (ผู้แปล)

ภาพไป ความจริงแล้วไม่มีทางจะพิสูจน์ว่าเป็นพระเจ้าพระองค์ที่สอง เพราะทุกข้อความของพระคัมภีร์ใหม่ที่เกี่ยวกับพระเจ้านั้นอ้างถึงพระยาห์เวห์ ไม่ได้อ้างถึงพระเจ้าพระองค์ที่สอง

การกันพระเจ้าออกไป และกันมนุษย์ออกไป

ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพกันพระยาห์เวห์ออกไปและอัญเชิญพระเยซูมาแทนที่พระองค์ พวกเขาเอาข้อต่างๆที่อ้างถึงพระยาห์เวห์มาใช้อ้างถึงพระเยซู แล้วก็อ้างอย่างไร้สติว่าข้อต่างๆนั้นอ้างถึงพระเจ้าพระองค์ที่สอง ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพเหล่านั้นมีเหตุมีผลกันไหม? เมื่อมองย้อนกลับไป ผมพูดได้แค่ว่า “ผมโง่ไปได้อย่างไร?”

เราได้กันพระยาห์เวห์พระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียวออกไปและตั้งพระเจ้าพระองค์ที่สองที่ไม่ได้มีอยู่จริงมาแทนที่พระองค์ คำของผมที่กล่าวนี้เชื่อถือได้ที่สุดและผมก็ไม่กลัวการโต้แย้งจากใคร พระเจ้าพระองค์ที่สองจะมีอยู่เฉพาะในคำสอนของความเชื่อในตรีเอกานุภาพเท่านั้น ไม่ได้มีอยู่ในพระคัมภีร์ ขอให้นักวิชาการพระคัมภีร์ทั้งหลายของความเชื่อในตรีเอกานุภาพจงพิสูจน์กับผมดูว่ามีพระเจ้าพระองค์ที่สอง พวกเขาทำไม่ได้หรอก มันเป็นอย่างนั้นจริงๆ ผมเคยต่อสู้ให้กับฝ่ายพวกเขา ผมจึงรู้จุดยืนของฝ่ายตรงข้าม แม้ที่ผ่านมาผมจะมีความกระตือรือร้นและความมุ่งมั่น แต่ผมก็ไม่สามารถจะพิสูจน์ว่ามีพระเจ้าพระองค์ที่สองแต่อย่างใด

เราไม่ได้กันแต่พระเจ้าออกไปเท่านั้นแต่ยังได้กันมนุษย์ออกไปด้วย พระคริสต์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้กันพระยาห์เวห์และมนุษย์ออกไปในคราวเดียวกันอย่างน่ากลัว ดังนั้นมนุษย์คนนั้นจึงเลือนหายไปจากภาพด้วย

เมื่อผมเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมไม่เข้าใจพระคัมภีร์หลาย ๆ ตอน ผมพยายามปรับพระคัมภีร์ตอนเหล่านั้นให้ใช้ได้ และหาอ่านพระคัมภีร์เกี่ยวกับตอนเหล่านั้นจากคู่มือศึกษาพระคัมภีร์ต่างๆเพื่อจะได้ความเข้าใจที่กระจ่าง แต่ผมก็ไม่พบคำตอบอะไรที่น่าพอใจ แล้วคุณรู้ไหมว่าทำไม? ก็เพราะพระคัมภีร์พูดถึงมนุษย์ไว้เยอะมาก มนุษย์นะหรือ? คนที่ไม่สำคัญอย่างคุณและผมนี่นะ? ถูกแล้ว! พระคัมภีร์มีสิ่งมากมายที่พูดถึงคุณกับผม แต่ในความเชื่อตรีเอกานุภาพนั้น ข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นได้สูญหายไปที่พระคริสต์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ และข้อต่างๆที่เกี่ยวกับมนุษย์ก็ได้เบี่ยงเบนไปที่พระคริสต์ ผลก็คือมนุษย์ถูกกันออกไปจากภาพหรือไม่ก็ห้อยอยู่ริมภาพแบบติดแนบกลางๆอยู่กับพระคริสต์ ด้วยความหวังว่าจะรับสิทธิประโยชน์จากพระองค์บ้าง

เราได้ปฏิเสธแนวคิดเกี่ยวกับพระเจ้าตามพระคัมภีร์และแนวคิดเกี่ยวกับมนุษย์ตามพระคัมภีร์ ขอให้คุณจำไว้ว่ามนุษย์มีค่ามากในสายพระเนตรของพระเจ้า นั่นอาจไม่ใช่หลักคำสอนของความเชื่อ

ในตรีเอกานุภาพ แต่นี่เป็นคำสอนในพระคัมภีร์ ในคำสอนของความเชื่อตรีเอกานุภาพนั้นมนุษย์ไม่มีค่าอะไร แม้ว่าเขาจะได้รับอานิสสงส์จากพระเยซูบ้างก็ตาม

คุณค่าของพระคริสต์ต่อพระเจ้าอยู่ในฐานะของมนุษย์ ไม่ใช่ในฐานะของพระเจ้า

คุณค่าของพระคริสต์ที่มีต่อพระเจ้าอยู่ที่การเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ ไม่ใช่อยู่ที่การเป็นพระเจ้าของพระองค์ นั่นเป็นอีกคำกล่าวที่เชื่อถือได้ที่สุดตามพระคัมภีร์ ผมขอย้ำอีกว่า ในสายพระเนตรของพระเจ้าแล้วคุณค่าของพระคริสต์อยู่กับการที่พระคริสต์ทรงเป็นมนุษย์ ถ้าพระเยซูไม่ใช่มนุษย์ พระองค์ก็ไม่มีคุณค่าในสายพระเนตรของพระเจ้า คุณค่าทั้งสิ้นของพระองค์อยู่ที่ความเป็นมนุษย์ของพระองค์ด้วยการเป็นพระฉายา หรือรูปเหมือนทั้งดงามของพระเจ้า คุณต้องการให้พระเยซูเป็นพระเจ้าใหม่? เชิญคุณให้พระองค์เป็นพระเจ้าเถิด แต่พระองค์จะไม่เป็นพระเจ้าตามในพระคัมภีร์

ผมตั้งใจแน่วแน่ที่จะรักพระเยซูด้วยสุดใจของผมและเหมือนรักตัวผมเอง เพราะนั่นคือวิถีทางที่พระเจ้าทรงรักพระองค์ พระเยซูทรงเป็นพระบุตรที่รัก ทรงเป็นที่รักและหวงแหนของพระเจ้า แต่คุณทราบหรือไม่ว่าในพระคัมภีร์ใหม่ เราก็ก่อเรียกว่า “ที่รัก” บ่อยครั้งมากกว่าพระคริสต์เสียอีก? เรื่องแบบนี้ความเชื่อในตรีเอกานุภาพจะไม่บอกให้คุณรู้

มีพระสุรเสียงมาจากสวรรค์ว่า “ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา” (มัทธิว 17:5) เราจะคุ้นเคยกับข้อเท็จจริงที่พระเจ้าทรงเรียกพระเยซูว่า “บุตรที่รักของเรา” แต่มีบางอย่างเกี่ยวกับผู้เป็น “ที่รัก” ที่คุณอาจไม่รู้ คุณลองค้นคำว่า “ที่รัก” ในศัพท์สัมพันธ์ว่ามีปรากฏกี่ครั้งในพระคัมภีร์ คุณจะค้นในศัพท์สัมพันธ์ภาษากรีกหรือศัพท์สัมพันธ์ภาษาอังกฤษก็ได้ แล้วลองนับดูว่าคำนี้กล่าวถึงพระคริสต์กี่ครั้งและกล่าวถึงมนุษย์กี่ครั้ง คุณจะสามารถพิสูจน์ด้วยตัวคุณเองว่า “ที่รัก” มีปรากฏมากกว่าหนึ่งร้อยครั้งในพระคัมภีร์และมีปรากฏ 69 ครั้งในพระคัมภีร์ใหม่ ซึ่งส่วนใหญ่กล่าวถึงคุณและผม และมีเพียงไม่กี่ครั้งเท่านั้นที่กล่าวถึงพระคริสต์ เราคุ้นเคยกับการอ้างถึงพระคริสต์แต่เรามองข้ามการอ้างอิงมากมายถึงมนุษย์ เราตาบอดกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพที่ว่ามนุษย์ไม่ได้สำคัญอะไรเลย ในหลักคำสอนเรื่องความเลวทรามไปหมดนั้น มนุษย์จึงเป็นคนบาปที่น่าสมเพชและเลวทราม เสื่อมทรามทางจิตวิญญาณที่รอคอยการช่วยให้พ้นจากขุมรก

นั่นคือสิ่งที่ผมเข้าใจเรื่องนี้เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมจึงประหลาดใจที่พบว่ามนุษย์ถูกพูดถึงว่าเป็น “ที่รัก” เกือบเจ็ดสิบครั้ง เปาโลก็พูดกับคริสตจักรทั้งหลายว่า “ที่รัก” (เช่น โรม 1:7 หรือ 1 เธสะโลนิกา 1:4) นั่นเป็นการพูดแค่พอเป็นพิธีไหม? ไม่ใช่เลย คุณเป็นที่รักของพระเจ้าจริงๆ! มนุษย์เป็นที่รัก และพระเยซูทรงเป็นที่รักเพราะว่าพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ พระเยซูผู้มักจะอ้างถึงตัวพระองค์เองเสมอว่า “บุตรมนุษย์” ซึ่งเป็นคำในภาษาฮีบรูที่หมายถึงมนุษย์ คำว่า “พระ

บุตร” ไม่ได้มีความหมายว่าพระเจ้า คำเรียกว่า “พระเจ้าพระบุตร” นี้ไม่มีอยู่เลยในพระคัมภีร์ใหม่ เหตุเพราะคำสอนของความเชื่อในตรีเอกานุภาพเราจึงมองไม่เห็นว่ามีคุณค่าใด ๆ

ผมรู้สึกโกรธที่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพทำให้ผมเสียเวลากว่าครึ่งชีวิตในการรับใช้ของผม ผมพยายามอดทนและควบคุมตัวเอง แต่ผมชอบคุณพระเจ้าที่ก่อนที่ผมจะจากโลกนี้ไป พระองค์ทรงเมตตาอย่างมากที่ทรงนำผมออกมาจากความมืดและเข้ามาในความสว่างของพระองค์ ถ้าผมมีชีวิตอยู่ไม่ถึงเจ็ดสิบปีละ? ผมจะได้รับอนุญาตให้เห็นความจริงไหม? และผมจะยืนอยู่ตรงไหนในการพิพากษา? ผมคงถูกพิพากษาพร้อมกับคนทั้งหลายที่ไม่รู้ความจริง บอดมืดด้วยหลักคำสอนที่กั้นทั้งพระเจ้าและมนุษย์ออกไป และคงถูกกล่าวโทษร่วมกับคนทั้งหลายที่ยกพระเยซูขึ้นเป็นพระเจ้า แม้ว่าพระคัมภีร์จะไม่เคยบอกว่าพระองค์เป็นพระเจ้ายกก็ตาม

ผมได้ใช้เวลาเกือบทั้งชีวิตของผมที่พยายามพิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของพระองค์ โดยได้ใช้ทุกข้อความที่ผมจะสามารถขุดค้นได้จากพระคัมภีร์ ตอนนี้อยู่เมื่อผมดูข้อพระคัมภีร์เดียวกันนั้น ผมถามตัวเองว่า “ผมมัวไปอยู่ที่ไหนมา?” ผมช้าชงในการตีความพระคัมภีร์ และผมได้ใช้มันเพื่อพิสูจน์ความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ซึ่งเป็นหลักคำสอนที่ไม่มีทางจะแก้ต่างได้ ผมพยายามอย่างดีที่สุดและก็ได้ดีด้วย มันเป็นเรื่องน่าเศร้าเมื่อคุณใช้ความช้าชงของคุณแก้ต่างให้กับความเชื่อที่ผิด แต่ในตอนนี้ผมสามารถตีกลับข้อความเหล่านั้นได้อย่างง่ายดาย ข้อเหล่านั้นจึงตกไปเมื่อผมตรวจสอบจากมุมมองของความจริง

พระเจ้าทรงเอาใจใส่มนุษย์ด้วยความรัก

ครั้งนี้ผมตั้งใจจะพูดถึงแผนการของพระเจ้าสำหรับมนุษย์ แม้จะไม่ครอบคลุมได้ทั้งหมดภายในบทนี้ สิ่งที่เราพิจารณากันจะยืนยันให้เห็นว่าพระเจ้ามองคุณและผมอย่างไร ให้เราดูโยบ 7:17-18

¹⁷มนุษย์เป็นใครหนอ ที่พระองค์ทรงให้ความสำคัญกับเขามากขนาดนั้น และพระองค์ทรงใส่พระทัยเขา ¹⁸ทรงเย็บเยียนเขาทุกเช้า และทรงตรวจสอบเขาทุกขณะ (ฉบับ ESV)

มนุษย์เป็นใครกันหนอ?⁵ คำถามนี้มาจากสดุดี 8:4 คำตอบโดยทั่วไปสำหรับคำถามนี้คือมนุษย์ไม่สำคัญอะไรเลย แต่โยบ 7:17-18 กล่าวว่าพระเจ้าทรงให้ความสำคัญกับเขาอย่างมาก ที่ทรงใส่พระทัยมนุษย์จนถึงขนาดทรงเย็บเยียนเขา (หรือทรงตรวจสอบเขา) ทุกเช้า

⁵ หรือในภาษาจีนว่า “人算什么”

เนื่องจากไม่มีเวลาพอที่จะตีความพระคัมภีร์ตอนที่น่าสนใจนี้ได้อย่างครบถ้วน อันดับแรกเราสังเกตวิธีการแปลในแบบต่างๆ ในข้อ 18 ที่แปลว่า “ทรงตรวจสอบเขาทุกเช้า” หรือ “ทรงทดสอบเขาทุกเช้า” หรือ “ลองดูเขาทุกเช้า” เนื่องด้วยมีหลายวิธีที่จะแปลข้อความนี้ ฉะนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องรู้ต้นฉบับภาษาฮีบรู

ในส่วนแรกของข้อ 18 (“ทรงเยี่ยมเยียนเขาทุกเช้า”) คำภาษาฮีบรู “**פָּקַד**” (*paqad*) ซึ่งแปลว่า “เยี่ยม” หรือ “ตรวจสอบ” อาจมีความหมายที่แตกต่างอย่างมากจาก “เยี่ยม” หรือ “ตรวจสอบ” ตัวอย่างเช่น คำนี้แปลไว้ใน 1 ซามูเอล 20:6 ว่า “ขาดไป” (“ถ้าเสด็จพ่อของท่านทรงสังเกตจริงๆ ว่าข้าพเจ้าขาดไป”) มันหมายความว่ารู้สึกขาดใครบางคนไปหรือเฝ้าคิดถึงใครบางคน ดังนั้นเองด้วยความหมายที่เป็นไปได้นี้เราจึงสามารถอ่านโยบ 7:18 ว่า “(พระเจ้า) ทรงเฝ้าคิดถึงเขา (มนุษย์) ทุกเช้า” เมื่อฟังดูแล้วคุณคิดอย่างไร?

ในข้อความต้นฉบับของโยบ 7:18 (**וַיִּפְקֹד** **בְּכָל** **בֹּקֶר** **וַיִּפְקֹד** **בְּכָל** **לַיְלָה**) นั้นคุณ将会เห็นคำ “**פָּקַד**” (*paqad*, “ทดสอบ” หรือ “ตรวจสอบ” ที่ทำเครื่องหมายเป็นเงาไว้) การอ่านภาษาฮีบรูนั้นคุณต้องรู้รากของคำ สิ่งที่ยากของคำภาษาฮีบรูก็คือ คำเหล่านี้มักจะมีคำนำหน้าและคำต่อท้าย คำนำหน้าและคำต่อท้ายของ “**פָּקַד**” ตรงนี้จะเห็นในข้อความที่ทำเครื่องหมายเป็นเงาไว้คือ “**וַיִּפְקֹד**” ที่คุณเห็นอยู่ตรงกลางก็คือรากของคำ “**פָּקַד**” (*paqad*) นี่คือนี่ที่ทำให้ภาษาฮีบรูเรียนยาก เพราะคุณจะสับสนได้ถ้าหากคุณไม่รู้รากของคำ คำว่า “*paqad*” ดูแตกต่างไปเลยเมื่อมีคำนำหน้าและคำต่อท้าย

พระเจ้าทรงทดสอบมนุษย์ หรือทรงตรวจสอบมนุษย์ หรือทรงเยี่ยมเยียนมนุษย์ “ทุกเช้า” หรือ “ในตอนเช้า” (**בְּכָל** **בֹּקֶר**, *libeqārīm*) เราเพิ่งเห็นใน 1 ซามูเอล 20:6 ว่า “*paqad*” หมายถึง “ที่ขาดไป” จะดีกว่าไหมถ้าจะแปลคำกล่าวของโยบว่า “ที่ขาดเขาไปทุกเช้า ที่คิดถึง”? เมื่อคุณตื่นขึ้นและร้องเรียกว่า “ผู้เป็นที่รักของฉันอยู่ที่ไหน?” โดยรู้ว่าพระเจ้าทรงเฝ้าคิดถึงคุณทุกเช้า ก่อนที่คุณจะลืมตาขึ้น พระองค์ก็ทรงอยู่ตรงนั้นเช่นเคย แล้วทำไมจึงแปลตรงนี้ว่า “เยี่ยมเยียนเขาทุกเช้า” เพราะฟังดูเหมือนว่าพระเจ้าต้องเดินทางมาไกลเพื่อเยี่ยมเราในตอนเช้า?

คำว่า “*paqad*” ยังอาจหมายความว่า “สุขสบาย” หรือ “ทุกข์สุข” ดังใน 1 ซามูเอล 17:18 ที่ว่า “จงดูว่าพี่ชายของเจ้าทุกข์สุขอย่างไร แล้วนำข่าวคราวของพวกเขากลับมาด้วย” (ฉบับ NASB) เมื่อคุณอ่านพระคัมภีร์นั้น การดูความหมายที่เป็นไปได้อื่นๆ ของข้อความนั้นจะเป็นประโยชน์ อย่าอ่านข้อความจากแง่มุมว่าต้องเป็นแบบนั้นได้แบบเดียวหรือจากแง่มุมของการแปล การแปลอาจพลาดจุดที่ดีของข้อความที่ลึกซึ้งและมีความหมาย

“จงดูว่าพี่ชายของเจ้าทุกข์สุขอย่างไร” (1 ซามูเอล 17:18) พี่ชายของเจ้าเป็นอย่างไรบ้าง? เขาสุขสบายดีไหม? ทุกๆ เช้าพระเจ้าต้องการจะดูว่าคุณเป็นอย่างไร เพราะพระองค์ทรงคิดถึงคุณ มัน

น่าสนใจที่พระคัมภีร์ภาษาอังกฤษบางฉบับแปลคำว่า “เยี่ยม” หรือ “ตรวจสอบ” เหมือนกับว่าคุณต้องถูกตรวจสอบทุกเช้า แต่เราก็เห็นจากข้อความนี้ว่าพระเจ้าทรงคิดถึงคุณทุกเช้า และทรงเป็นห่วงความทุกข์สุขของคุณ

เป็นไปได้ว่าโยบกำลังมองสิ่งต่างๆ ในแง่ลบในโยบ 7:17-18 โดยกล่าวว่าเขากำลังถูกพระเจ้าทรงทดสอบเขา นั่นคือความหมายที่เป็นไปได้ของคำนั้น แต่เมื่อค้นดูพจนานุกรมภาษาฮีบรูเล่มใดก็ได้ คุณจะพบความหมายที่เป็นไปได้หลายอย่างกับคำนั้น ผู้แปลต้องเลือกเอาจากหลายๆ ความหมายนั้น และด้วยเหตุผลใดไม่ทราบพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษบางฉบับก็ได้ตัดสินใจใช้ “ทรงทดสอบเขาทุกเช้า” ฟังดูแล้วไม่ได้ทำให้สบายใจเลย ถ้าพระเจ้าจะทรงตรวจสอบคุณและทำให้คุณกระตุกกระตือรือร้นไม่ได้ทุกเช้า

หรืออาจเป็นไปได้ว่า พระเจ้าทรงรักคุณมากจนพระองค์ต้องคอยตรวจสอบข้อบกพร่องของคุณทุกอย่าง เหมือนที่คู่สามีภรรยาทำกันตลอดทั้งวัน ซึ่งหมายความว่าโยบผู้นำสงสารไม่มีที่จะหลบพ้นเลย! ภรรยาจะว่าสามีว่า “เน็คไทของคุณเบี้ยว ผมของคุณก็ชี้ กินอาหารให้มันดี ๆ หน่อยได้ไหม? เอานี้ กระดาษเช็ดปาก” เธอตรวจสอบคุณไม่ใช่เฉพาะแค่ “ทุกเช้า” แต่ทุกขณะ และสามีก็ทำกับภรรยาอย่างเดียวกัน

“มนุษย์เป็นใครหนอ ที่พระองค์ทรงให้ความสำคัญกับเขามากขนาดนั้น และพระองค์ทรงใส่พระทัยเขา?” โยบไม่ได้พูดถึงพระคริสต์เท่านั้นแต่พูดถึงมนุษย์โดยทั่วไปด้วย เราตาบอดที่ไม่เห็นคำกล่าวอย่างตรง ๆ ว่าพระเจ้าทรงจดจ่ออยู่กับมนุษย์ด้วยความรัก เมื่อยังเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพนั้น เราจะให้เหตุผลที่ดีทุกอย่างกับพระเยซู และสิ่งที่ไม่ดีทุกอย่างก็ให้กับพวกเราที่เป็นมนุษย์

มนุษย์เป็นใครกันหนอ? เขาเป็นคนที่พระเจ้าคิดถึงและใส่พระทัยด้วย พระเจ้าทรงใส่พระทัยคุณ! ถ้าคุณเป็นมนุษย์คนหนึ่ง ขอนี้กำลังพูดกับคุณอยู่! ผมเคยเชื่อว่าพระเจ้าทรงคิดถึงแต่พระเยซูเป็นส่วนใหญ่ และคงใส่พระทัยผมก็เมื่อผมมีความเกี่ยวข้องกับพระเยซูเท่านั้น ซึ่งหมายความว่าถ้าไม่เกี่ยวข้องกับพระเยซู คุณกับผมก็ไม่ได้มีค่าในตัวเอง แต่ในพระคัมภีร์นั้นคุณมีค่ามากและมีค่ากับพระเจ้าโดยไม่ขึ้นกับพระเยซู ความจริงแล้วพระเยซูผู้เป็นตัวแทนของมนุษย์ ทรงมีค่ากับพระเจ้าก็เพราะคุณ

ให้เราดูโรม 8:32 ว่าคุณกับผมมีค่าอะไรในสายพระเนตรของพระเจ้าหรือไม่ โดยไม่ขึ้นกับพระเยซู เป็นไปได้ไหมว่าคุณมีคุณค่ามากกว่าและยิ่งกว่าพระเยซู? นั่นแทบจะเหลือเชื่อ แต่ลองดูข้อที่คุ้นเคยนี้ว่า “พระองค์ผู้ไม่ทรงหวงพระบุตรของพระองค์เอง แต่ประทานพระบุตรนั้นเพื่อเราทุกคน พระองค์จะไม่ยิ่งทรงเมตตาประทานสิ่งสารพัดแก่เราพร้อมกับพระบุตรหรือ? (โรม 8:32 ฉบับ NIV)

พระยาห์เวห์ไม่ได้ทรงหวงพระบุตรของพระองค์ แต่ได้ประทานพระบุตรนั้นเพื่อเรา เท่านั้นยังไม่พอ พระเจ้าจะทรงประทานสิ่งสารพัดแก่เรา “พร้อมกับพระบุตร” ด้วย! คุณรู้ซึ่งหรือยัง? เมื่อคุณไตร่ตรองเรื่องนี้ คุณนึกถึงอะไร? พระคริสต์ทรงมีค่าเป็นอันดับแรกและเรามีค่ารองลงมาในพระคริสต์หรือ? คุณและผมมีค่าแต่เฉพาะเมื่อเกี่ยวข้องกับพระคริสต์หรือ? หรือว่าคุณและผมมีค่าแม้จะไม่ขึ้นกับพระคริสต์?

เมื่อพิจารณาถึงความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อคุณและต่อผมอย่างมากมายนั้น เป็นได้ไหมว่าพระองค์ทรงรักเรามากเท่ากับที่ทรงรักพระคริสต์? เหตุใดพระองค์จึงประทานพระบุตรของพระองค์เพื่อไถ่คุณและผมด้วย ถ้าเรามีค่าน้อยกว่าพระบุตร? ประหนึ่งว่าการประทานพระบุตรแก่เรานั้นก็ยังไม่พอ พระองค์จะประทานทุกสิ่งกับเราพร้อมกับพระบุตรด้วย ถ้าหากพระเจ้าไม่ได้ทรงหวงพระบุตรของพระองค์กับเรา แล้วจะมีอะไรอีกที่พระองค์จะประทานให้เราไม่ได้?

ผมอยากให้คุณเห็นว่าในสายพระเนตรของพระเจ้านั้น คุณมีค่าในตัวเอง คุณค่าของคุณที่มีต่อพระเจ้านั้นไม่ขึ้นอยู่กับว่าคุณมีความเกี่ยวข้องกับพระคริสต์หรือไม่ เรามักจะคิดว่าพระเจ้าทรงรักพระคริสต์ แต่คุณสามารถ “เข้าร่วม” ได้อันเนื่องจากความเกี่ยวข้องของคุณกับพระคริสต์ นั่นคือวิธีที่เราคิดถึงมนุษย์ แต่เราลืมปฐมกาลไปหรือเปล่า? พระเจ้าทรงสร้างสิ่งทั้งปวงเพราะพระองค์ไม่มีอะไรจะทำหรือ จึงทรงฆ่าเวลาด้วยการกระดิกนิ้วเล่นอยู่ในสวรรค์และตรัสว่า “เราเบื่อแล้ว เราจะสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก และดวงดาวสักหน่อย”?

ถ้าคุณมีตาที่มองเห็นมิติทางวิญญาณของการทรงสร้าง คุณจะเห็นว่าในวันที่หกนั้นพระเจ้าทรงมุ่งความสนใจทั้งหมดไปที่มนุษย์ จากเรื่องราวในปฐมกาลดูเหมือนว่าพระเจ้าได้เริ่มการสร้างของพระองค์อีกครั้ง คราวนี้ทรงปั้นมนุษย์ด้วยพระองค์เอง พระเจ้าได้ทรงสร้างสัตว์ต่างๆ ด้วย แต่ความแตกต่างที่สำคัญก็คือพระเจ้าทรงระบายลมหายใจเข้าไปในจมูกของมนุษย์ แต่ไม่ได้ทรงระบายลมหายใจเข้าไปในจมูกของสัตว์ทั้งหลาย ลมหายใจไม่ได้มีไว้เพื่อให้ร่างกายมีชีวิต เพราะไม่เช่นนั้นพวกสัตว์จะมีชีวิตอยู่ได้อย่างไร? ปฐมกาลไม่เคยบันทึกไว้ว่า พระเจ้าทรงระบายลมหายใจเข้าไปในสิงโตหมี หรือสัตว์อื่นๆ แต่กระนั้นพวกมันก็มีชีวิตอยู่

เห็นได้ชัดว่าลมหายใจของพระเจ้าไม่ได้แค่ให้ชีวิตฝ่ายร่างกายเท่านั้น พระเจ้าทรงระบายลมหายใจเข้าไปในมนุษย์และมนุษย์จึงกลายเป็นจิตวิญญาณที่มีชีวิต พระเจ้าทรงปลุกสวนให้มนุษย์และทรงสามัคคีธรรมกับเขาที่นั่น เมื่อมนุษย์ทำบาป พระเจ้าก็คลุมเขาด้วยหนังสัตว์และลบลทินให้เขา พระเจ้ายังตรัสกับงูด้วยว่า พงศ์พันธุ์ของหญิงจะทำให้หัวของมันแหลก (ปฐมกาล 3:15)⁶ ซึ่งเปาโล

⁶ ปฐมกาล 3:15 “เราจะให้เจ้ากับหญิงนี้เป็นศัตรูกัน ทั้งพงศ์พันธุ์ของเจ้า และพงศ์พันธุ์ของนางด้วย เขาจะทำให้หัวของเจ้าแหลก และเจ้าจะทำให้ส้นเท้าของเขาก้าว”

กล่าวถึงในโรม 16:20 ว่า “ไม่ช้าพระเจ้าแห่งสันติสุข จะทรงปราบชาตนาให้ยับเยินลงใต้ฝ่าเท้าของท่านทั้งหลาย”

เราต้องเข้าใจให้ถ่องแท้ว่า พระเจ้าทรงสร้างสรรพสิ่งเพื่อเรา และหน้าที่ของพระเยซูในแผนการของพระเจ้ายิ่งคือทำให้แผนการที่มีกับมนุษย์นั้นสำเร็จ ดังนั้นเราดำรงอยู่เพื่อพระเยซูหรือว่าพระเยซูทรงดำรงอยู่เพื่อเรากันแน่? คำตอบของความเชื่อในตรีเอกานุภาพก็คือ เราดำรงอยู่เพื่อพระเยซู เราควรจะหาตอบของพระคัมภีร์ แต่ตอนนี้ผมจะไม่เข้าไปในรายละเอียดนั้น

เราไม่สามารถยอมรับความเป็นมนุษย์ของพระเยซูได้

ก่อนที่จะออกจากเรื่องความเชื่อในตรีเอกานุภาพและเข้าเรื่องการอธิบายพระคัมภีร์ ผมอยากจะพูดหนึ่งหรือสองประเด็น จากคำถามที่ถามนั้น ผมเห็นได้ว่าคริสเตียนบางคนไม่รู้วิธีคิด หรือไม่อยากคิดในทางอื่นนอกจากในทางความเชื่อในตรีเอกานุภาพ พวกคุณบางคนอาจสรุปแบบนี้ว่า

“เป็นความจริงที่เราไม่ได้ให้บทบาทที่สมควรกับพระยาห์เวห์พระบิดาของเรา หรือบทบาทอะไรกับพระองค์เลย พระนามของพระยาห์เวห์ไม่มีให้ไถ่ในคริสตจักร และไม่พบในพระคัมภีร์ ภาษาอังกฤษฉบับต่างๆ ไม่พบแม้แต่ในพระคัมภีร์เดิม นี่เป็นความจริงที่ว่าเราได้ปิดพระยาห์เวห์ออกไปเสียสิ้น เพราะฉะนั้นผมก็เห็นสมควรและยอมอะลุ่มอล่วย ผมจะให้ความสำคัญกับพระยาห์เวห์มากขึ้นในชีวิตของผม พระยาห์เวห์จะทรงมีบทบาทร่วมกับพระเยซูในชีวิตของผม นั่นคือพระยาห์เวห์ 50% พระคริสต์ 50% ทั้งสองพระองค์จะครองบัลลังก์ชีวิตของผม ผมจะนมัสการพระยาห์เวห์ แต่ผมก็จะนมัสการพระเยซูต่อไปเหมือนเดิม”

“ผมนมัสการพระเยซูมา 20 หรือ 30 ปี (สำหรับผมคือ 50 ปี) และพระเจ้าทรงติดต่อผมตลอดมา ในช่วงเวลาที่ผมเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้น พระเจ้าทรงอวยพรผมและผมไม่เคยถูกสาปแช่งให้ตาย ด้านการเงินของผมก็ไปได้ดี ผมไม่เคยต้องเจ็บหนัก เพื่อนของผมบางคนได้เสียชีวิตแต่ผมยังมีชีวิตอยู่ แล้วทำไมผมจึงควรหยุดอธิษฐานกับพระเยซูด้วย? บัญชีธนาคารของผมก็ไม่มีปัญหา ผมมีสุขภาพที่ดี การอธิษฐานกับพระเยซูพระเจ้าของเราก็ดีเหมือนจะได้ผลนี่”

“ผมยอมรับว่าชาวคานาอันได้อธิษฐานขอฝนกับพระบาอัลแล้วฝนก็ตก⁷ เป็นความจริงที่พระเจ้าไม่ได้ให้ฟ้าผ่าลงมาคร่าชีวิตของพวกเขา แม้พระองค์จะทรงส่งชาวอิสราเอลข้ามแม่น้ำจอร์แดนเพื่อกวาดล้างพวกเขา แต่พระเจ้าไม่ได้ทรงทำอย่างนั้นกับเรา เราอธิษฐานกับพระเยซูและเราก็

⁷ หรือ 要风得风, 要雨得雨 หมายถึง อยากได้อะไรก็ได้เช่นนั้น

หายป่วยและมีสุขภาพดี และไม่เคยมียาต้องถูกฟ้าผ่าตาย แต่ตอนนี้เราจะให้พระยาห์เวห์มีบทบาทมากขึ้นสักหน่อย เราจะอธิษฐานต่อพระยาห์เวห์และเราก็จะอธิษฐานต่อพระเยซู แล้วทุกอย่างจะเรียบร้อย”

ปัญหาก็คือ คุณกับผมได้มีสการพระเยซูมาตลอดชีวิตของเรา เราจึงไม่สามารถจะรับความจริงที่ว่าพระเยซูทรงเป็นเพียงมนุษย์ธรรมดาได้ ที่บอกว่า “ธรรมดา” นั้นเราหมายถึงอะไร? ก็หมายถึงพระเยซูทรงเป็นมนุษย์คนหนึ่ง ไม่ใช่พระเจ้า ไม่มีอะไรที่มากกว่านั้น พระองค์อาจเป็นมนุษย์ที่พิเศษ แต่ก็ยังเป็นแค่มนุษย์คนหนึ่ง ความเป็นจริงก็คือว่า สำหรับเราแล้วพระเยซูไม่เคยเป็นมนุษย์อย่างแท้จริง ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพทั้งหลายจะยอมรับว่าพระเยซูทรงมีร่างกายของมนุษย์ คือร่างกายเนื้อหนังเหมือนกับคุณและผม แต่ข้างในร่างกายนั้นมีพระเจ้าพระบุตรประทับอยู่ และไม่ใช่มนุษย์ นั่นเป็นการกำหนดขึ้นของความเชื่อในแบบออร์ทอดอกซ์หรือในแบบตรีเอกานุภาพ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีในประวัติศาสตร์ของศาสนศาสตร์ ว่าเป็นความเข้าใจเกี่ยวกับพระคริสต์ตามแบบอเล็กซานเดรีย⁸ที่ได้ชัยชนะในการประชุมสังคายนาแห่งไนเซียและหลังจากนั้นมา

เราไม่เคยคิดจริงๆว่าพระเยซูทรงเป็นมนุษย์คนหนึ่ง และเมื่อบรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพพูดว่าพระเยซูทรงเป็นมนุษย์อย่างแท้จริงนั้น พวกเขาไม่ได้หมายความว่าพระเยซูทรงมีร่างกายมนุษย์เหมือนกับของเรา ถ้าคุณตอกตะปุดรีงพระกายของพระองค์กับกางเขน โลหิตจะไหลออกมา แต่ผู้ที่ถูกตรึงจริงๆก็คือพระเจ้า ดังนั้นจึงเป็น “พระเจ้าที่ถูกตรึงกางเขน” ตามที่มอลท์มานน์⁹กล่าวไว้ ในหลักคำสอนของความเชื่อตรีเอกานุภาพนั้น พระเยซูไม่ได้เป็นมนุษย์เหมือนเรา พระองค์จะไม่มีทางเป็นหนึ่งในพวกเราจริงๆตามข้อกำหนดที่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพอ้างถึงพระองค์ ตามหลักข้อเชื่อออร์ทอดอกซ์นั้น จิตวิญญาณที่สามารถคิดอย่างมีเหตุผลของมนุษย์ของพระองค์ได้ถูกแทนที่โดยพระเจ้าพระบุตร ซึ่งน่าจะเป็นไปได้ในตอนที่บังเกิดจากหญิงพรหมจารี

ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพแล้วพระเยซูไม่เคยเป็นมนุษย์ที่แท้จริง ที่พระเยซูทรงถูกทดลองเหมือนกับเราทุกประการ (ในฮีบรู 4:15)¹⁰ ก็ไม่ได้เป็นอย่างนั้นจริงๆตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพ เพราะความชั่วจะมาล่อพระเจ้าให้หลงไม่ได้ (ยากอบ 1:13)¹¹ ถ้าพระเจ้าพระบุตรผู้สถิตอยู่ในพระเยซูนั้นไม่สามารถจะถูกทดลองได้ แล้วจะเป็นอะไรหรือที่จะสามารถถูกทดลองได้? พระหัตถ์ของพระองค์หรือ? พระกรของพระองค์หรือ? ความเชื่อในตรีเอกานุภาพปฏิเสธพระคัมภีร์เมื่อกล่าวถึงสิ่งที่อยู่ข้างในพระเยซูคือพระเจ้า ไม่ใช่มนุษย์

⁸ Alexandrian Christology

⁹ Moltmann นักศาสนศาสตร์ปฏิรูปแห่งศตวรรษที่ 20

¹⁰ ฮีบรู 4:15 “เพราะเราไม่ได้มีมหาบุรุษที่ที่ไม่สามารถจะเห็นใจในความอ่อนแอของเรา แต่ทรงถูกทดลองใจเหมือนเราทุกอย่าง”

¹¹ ยากอบ 1:13 อย่าให้คนที่ถูกล่อลวงกล่าวว่า “พระเจ้าทรงล่อลวงข้าพเจ้า” เพราะว่าพระเจ้าจะไม่ถูกความชั่วล่อลวง

พระคัมภีร์พูดถึงพระเยซูว่าเป็นมนุษย์คนที่สอง (1 โครินธ์ 15:47)¹² แต่คำนิยามของพระคัมภีร์เกี่ยวกับความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์นี้ไม่สามารถเป็นจริงได้ในความเชื่อตรีเอกานุภาพ เพราะพระเยซูตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้นไม่เหมือนกับมนุษย์คนแรก อันที่จริงพระองค์ก็ไม่ใช่มนุษย์ตามนั้นเลย เพราะมนุษย์นั้นไม่ได้มีแค่ร่างกายของมนุษย์แต่จะต้องมีจิตวิญญาณของมนุษย์ด้วย ถ้าไม่มีวิญญาณมนุษย์อยู่ในพระองค์ พระเยซูก็ไม่ใช่มนุษย์ นั่นเป็นสถานการณ์ที่กลืนไม่เข้าคายไม่ออกที่บรรดาบรรพบุรุษของคริสตจักรในยุคแรก ๆ ต้องต่อสู้ และเนสโตเรียส¹³ยังชี้ให้เห็นว่า ด้วยองค์ประกอบภายในที่มีร่างกายของมนุษย์แต่ไม่มีวิญญาณของมนุษย์ พระเยซูจึงไม่ใช่มนุษย์ ผู้อยู่ฝ่ายตรงข้ามเขารู้ว่าเขาผิดถูก แต่พวกเขาไม่สามารถหาคำตอบที่ดีกว่านี้ได้ มันเป็นไปได้ที่จะเป็นพระเจ้า 100% และเป็นมนุษย์ 100% เพราะว่าผลลัพธ์ที่คุณได้ก็คือไม่ใช่มนุษย์อีกต่อไป แต่เป็นการรวมสองบุคคลเข้าด้วยกันให้มีอยู่จริงที่ทำหน้าที่ไม่ได้

ทำไมผมจึงพูดเรื่องทั้งหมดนี้? เพราะพวกคุณบางคนต้องการจะอะลุ่มอล่วย ผมจะบอกพวกคุณว่าการอะลุ่มอล่วยจะไม่ทำให้คุณได้อะไร เพราะสิ่งที่คุณจะได้มันไม่ใช่ทั้งพระเจ้าและมนุษย์ ในพระคัมภีร์ได้บอกไว้ว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระยาห์เวห์ และไม่มีผู้ใดที่เรียกว่า “พระเจ้าพระบุตร” คุณกำลังกันพระเจ้าพระยาห์เวห์และกันมนุษย์ออกไป และสุดท้ายคุณก็จะได้คนที่พระเจ้าก็ไม่ใช่ เป็นมนุษย์ก็ไม่ใช่ ในเทพนิยาจะมีครั้งคนครึ่งสัตว์คือมีครึ่งหนึ่งเป็นคนและอีกครึ่งหนึ่งเป็นม้า หรือนางเงือก ที่ครึ่งบนเป็นหญิงสาวและครึ่งล่างเป็นปลา ไม่ได้เป็นอย่างใดอย่างหนึ่ง จะเป็นม้าก็ไม่ใช่และจะเป็นผู้ชายก็ไม่ใช่ จะเป็นปลาก็ไม่ใช่และจะเป็นหญิงสาวก็ไม่ใช่ จะเป็นวัวก็ไม่ใช่และจะเป็นชายหนุ่มก็ไม่ใช่ เรากำลังทำให้พระคริสต์เป็นอะไรหรือ? ผลที่ออกมาจากทั้งหมดนี้ก็คือเรากันพระยาห์เวห์ออกไปและกันมนุษย์ออกไป

พระเจ้าทรงรักมนุษย์ที่ไม่น่ารัก

พระเจ้าทรงรักพระเยซูไม่ใช่เพราะว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า แต่เพราะพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ ผมไม่ได้กำลังส่งเสริมความคิดของผมเอง แต่นำเสนอสิ่งที่เราเห็นในพระคัมภีร์ ที่น่าประหลาดใจยิ่งกว่านั้นก็คือ พระเจ้าทรงรักพระเยซูเพราะไม่มีอะไรที่น่ารักเกี่ยวกับมนุษย์เลย! แต่พระเจ้ายังทรงรักเราผู้ไม่น่ารัก พระองค์ทรงรักชนอิสราเอล ถึงกับตรัสว่า “คนอิสราเอลเป็นบุตรหัวปีของเรา”¹⁴ (อพยพ 4:22)

¹² 1 โครินธ์ 15:47 “มนุษย์คนแรกนั้นมาจากดินและเป็นมนุษย์ดิน มนุษย์คนที่สองนั้นมาจากสวรรค์”

¹³ Nestorius (บาทหลวงแห่งคอนสแตนติโนเปิล)

¹⁴ อพยพ 4:22 พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า “คนอิสราเอลเป็นบุตรชายของเรา บุตรหัวปีของเรา” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

การได้อยู่ในอิสราเอลเป็นเวลาหลายเดือน ผมจึงรู้ว่าชาวยิวจัดอยู่ในกลุ่มคนที่รักได้ยากที่สุดในโลก คุณจะรู้ว่าผมหมายถึงอะไร ถ้าคุณใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางพวกเขา บางครั้งผมก็สงสัยว่าทำไมพระเจ้าจึงได้ทรงเลือกที่จะรักคนเหล่านี้ โดยส่วนตัวแล้วผมไม่ได้มีเรื่องทะเลาะกับคนยิว ปกติแล้วผมเข้ากับพวกเขาได้ดี แต่คุณจะต้องมีใจกว้างมากที่จะให้อภัย

อะไรที่ทำให้รักคนยิวได้ยาก? มีใครเคยถามใหม่ว่า ทำไมคนเยอรมันโดยเฉพาะพวกนาซีจึงฆ่าชาวยิวหลักล้านคนในห้องรมแก๊สและด้วยวิธีอื่นๆ? มีใครเคยอยากถามใหม่ว่าอะไรเป็นมูลรากของการต่อต้านชาวยิว?¹⁵ เป็นไปได้อย่างไรกัน ที่คนเราจะถูกเกลียดชังอย่างมากจากคนเยอรมันทั้งชาติทั้งๆที่พวกเขาก็ได้อาศัยอยู่มาหลายชั่วอายุ และก็พูดภาษาเยอรมันเหมือนชาวเยอรมัน? นั่นเป็นเพราะชาวเยอรมันมีความวิปริตทางจิตหรือ? พวกชาวยิวถูกเกลียดชังโดยไม่มีสาเหตุหรือ? ลองอาศัยอยู่ในอิสราเอลดูสักพักคุณก็จะพบคำตอบ

ผมเกือบไม่ได้เข้ามศึกษาในอิสราเอลเมื่อพวกเขาโกรธผม ผมกำลังต่อวีซ่าอยู่ เมื่อเจ้าหน้าที่แผนกวีซ่าพูดกับผมว่า “คงจะมีคนจีนหลายล้านสินะ” ผมตอบว่าใช่ แล้วเขาก็พูดว่า “คุณรู้ใหม่ว่ามีชาวยิวกี่คน? ก็แค่ไม่กี่ล้านหรอก แต่พวกเรามีอยู่ทุกที่ทุกแห่งในโลกนี้ แล้วคนจีนล่ะอยู่ที่ไหนกันมั้ง?” ผมพูดกับตัวเองว่า “ชายคนนี้อาบอดหรือเปล่า?” เขาตั้งใจจะพูดเรื่องที่ทำให้คนอื่นรำคาญเขาไปโกรธใครมาหรือ? เขาเป็นคนมีปมด้อยหรือ? คนจีนก็มีอยู่ทุกที่เช่นกัน แต่ผมไม่อยากจะพูดถึงเรื่องนั้น ผมมองเขาแล้วก็เดินออกไป ผมไม่อยากจะเสียเวลากับผู้ชายคนนี้ เขาคิดว่าพูดแบบนั้นแล้วจะผูกมิตรกับคุณอย่างนั้นหรือ? หรือคุณกำลังประทับใจที่มีคนยิวอยู่ในทุกแห่งหนหรือ? ทำที่แบบนี้รำคาญ ดังนั้นคุณจึงต้องมีใจกว้างมากที่จะให้อภัย

ชาวเยอรมันส่วนใหญ่ไม่รู้เรื่องการทำลายล้างชาวยิวเมื่อกำลังเกิดเหตุการณ์นั้นขึ้น แต่พวกที่รู้รวมทั้งทหารทั่วไปบางคนก็ยินดีให้ความร่วมมือในเรื่องนี้ ผมไม่ทราบว่ามีสถานการณ์เหล่านั้นมีใครที่คัดค้านการทำลายล้างชาวยิวบ้าง? ถ้าหากคุณถูกเกลียดชัง คุณควรต้องถามว่าคุณได้ทำอะไรที่จูงชนวนความเกลียดชังนั้นไหม?

แต่เมื่อผมคิดถึงเรื่องนี้ ผมพูดว่า “คนเหล่านี้ที่ไม่น่าคบมากที่สุด แต่กระนั้นพระเจ้าก็ทรงเลือกคนที่ไม่น่ารักเหล่านี้ที่จะทรงสำแดงความรักของพระองค์ด้วย” เรารักคนในหลายๆประเทศได้ง่ายเพราะพวกเขาเป็นคนใจดีและสุภาพ เมื่อผมไปเที่ยวประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ผมพูดกับตัวเองว่า “โอ้โฮ คนพวกนี้ช่างสุภาพดี” เมื่อคุณเดินเข้าไปในร้านค้า พวกเขาจะทักทายคุณอย่างอบอุ่น ทุกคนน่ารักและสุภาพ คุณจะไม่เจอข้อบกพร่องของพวกเขาเลย ผู้มาเยือนสวิตเซอร์แลนด์ต่างกลับไปด้วยความประทับใจที่ดีๆ

¹⁵ anti-Semitism

ผมเป็นเพื่อนกับไม่กี่คนในอิสราเอล มีพันเอกชาวดีทซ์ พันตรีชาวฝรั่งเศส นักวิชาการชาวนอร์เวย์ แต่ไม่มีชาวยิวแม้แต่คนเดียว พันเอกชาวดีทซ์เป็นผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติพักอยู่ข้างห้องผมและเราได้มาเป็นเพื่อนกัน ภายหลังผมได้ไปเยี่ยมเขาในฮอลล์แลนด์ พันตรีชาวฝรั่งเศสพักอยู่ห้องตรงข้ามกับผมและเราก็มามีเป็นเพื่อนกัน ส่วนชาวนอร์เวย์นั้น เขากับผมเรียนภาษาฮีบรูด้วยกัน ยังมีชาวอังกฤษคนหนึ่งเรียนภาษาฮีบรูพร้อมกับผม และต่อมาได้เป็นศาสตราจารย์ด้านภาษาฮีบรู มันกลายเป็นว่าเพื่อนที่ผมรู้จักในอิสราเอลนั้นไม่ใช่ชาวยิว ผมคิดว่า “จะหาเพื่อนชาวยิวได้ที่ไหน?” ผมไปที่นั่นเพื่อเรียนภาษาฮีบรู และผมก็ยินดีที่จะเป็นเพื่อนกับชาวยิว

ประเด็นของผมนี่คือ พระเจ้าไม่ได้เลือกคุณและผมเพราะเราน่ารัก แต่เป็นเพราะพระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะรักคนที่ไม่น่ารัก นั่นเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจได้ มีชาติไหนหรือชนชาติไหนที่เป็นเป้าของการถูกทำลายล้างถึงขนาดของชาวยิวไหม? ชาวยิวถูกหมายหัวและไม่ใช่แค่ในเยอรมันเท่านั้น ในหลายประเทศที่พวกเขาอาศัยอยู่ก็ไม่มีใครชอบพวกเขา ไม่ว่าจะเป็นโปแลนด์หรือที่อื่นๆ ชาวยิวในสหรัฐอเมริกาส่วนใหญ่จะพ้นจากปัญหานี้ นั่นคงเป็นเพราะพวกเขาอาจเรียนรู้ที่จะเข้ากับสังคม และคิดว่าไม่จำเป็นที่พวกเขาเองต้องทำตัวให้ใครเกลียด

พระเจ้าทรงเลือกที่จะรักคุณและผม พระเยซูตรัสว่า “ข้าพระองค์อยู่ในพวกเขา และพระองค์อยู่ในข้าพระองค์ ขอให้พวกเขาได้รวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างสมบูรณ์ เพื่อให้โลกรู้ว่าพระองค์ทรงส่งข้าพระองค์มา และได้ทรงรักพวกเขาเหมือนที่พระองค์ได้ทรงรักข้าพระองค์” (ยอห์น 17:23 ฉบับ NIV)

พระเจ้าทรงรักเหล่าสาวกเหมือนที่พระองค์ทรงรักพระเยซู! คุณเคยตระหนักถึงสิ่งนี้ไหม? นี่ก็แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงรักคุณและผมมากขนาดไหน! และพระองค์ทรงรักพระเยซูมากเพียงใด? คุณอาจจะตอบว่า “พระเจ้าทรงรักพระเยซูโดยไม่มีขีดจำกัด!” แต่เกณฑ์ความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อพระเยซู นั่นก็คือเกณฑ์ความรักของพระเจ้าที่ทรงมีต่อเหล่าสาวก! พระเจ้าทรงรักคุณและผมมากเท่ากับที่พระองค์ทรงรักพระเยซูจริงหรือ? ถ้าคุณยังไม่แน่ใจก็ให้ค้นคำว่า “καθώς” (*kathōs*) ในพจนานุกรมที่แปลว่า “อย่างใด ในทำนองเดียวกัน ในลักษณะเดียวกัน ในระดับเดียวกัน เท่ากันกับ”

แนวคิดใหม่ทั้งหมดที่พระเจ้าทรงมองมนุษย์นั้น ตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิงกับหลักคำสอนเรื่องความเลวทรามไปหมด พระยาห์เวห์ทรงรักพระเยซูอย่างไร พระยาห์เวห์ก็ทรงรักคุณอย่างเดียวกัน (καθώς, *kathōs*) ดังนั้นคุณจะต้องเข้าใจว่าทำไมเราจึงต้องรักพระยาห์เวห์ เรารักพระองค์ก็เพราะว่าพระองค์ทรงรักเราก่อน

ถ้าผมสามารถทำให้คุณเข้าใจประเด็นนี้ได้ มันก็เพียงพอแล้วสำหรับครั้งนี้ พระเจ้าตรัสถึงพระเยซูว่าเป็น “บุตรที่รักของเรา” (มัทธิว 3:17) แต่พระเจ้าทรงรักคุณมากเท่ากับที่พระองค์ทรงรักพระบุตรที่รัก (ἀγαπητός, *agapētos*) ของพระองค์

ในข้อความภาษากรีกจากยอห์น 17:23 ที่กล่าวว่า “และได้ทรงรักพวกเขาเหมือนอย่างที่เราจะได้ทรงรักข้าพระองค์” คือ “καὶ ἡγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας” จงสังเกตคำที่ขีดเส้นใต้สองคู่ คำที่ขีดเส้นใต้คู่ที่สอง (“ได้ทรงรักข้าพระองค์”) นั้น อยู่ในรูปของ กาลกริยาที่กระทำแล้ว (Aorist)¹⁶ ในคำที่ขีดเส้นใต้คู่แรก (“ได้ทรงรักพวกเขา”) “ἡγάπησας” (“ได้ทรงรัก”) คำเดียวกันนี้ก็อยู่ในรูปของกาลกริยาที่กระทำแล้วเช่นกัน ซึ่งคราวนี้กำลังกล่าวถึงความรักของพระเจ้าที่มีต่อเหล่าสาวก พุดง่าย ๆ ก็คือภายในประโยคเดียวกันนี้ พระเยซูตรัสถึงความรักของพระเจ้าที่มีต่อเหล่าสาวกและความรักของพระเจ้าที่มีต่อพระเยซู รูปแบบไวยากรณ์อย่างเดียวกันของทั้งสองส่วนนี้ที่เชื่อมด้วยคำ “καθὼς” (*kathōs*, เหมือนกันกับ ในแบบเดียวกัน) บอกกับเราว่าพระเจ้าทรงรักคุณเหมือนที่พระองค์ทรงรักพระเยซู ซึ่งไม่เพียงแค่นั้นในอดีตเท่านั้นแต่ในอดีตด้วย (แต่ Aorist ก็เป็นกาลกริยาที่ไม่ได้จำกัดเฉพาะแต่ในอดีต) พระยาห์เวห์ได้ทรงรักเหล่าสาวกเหมือนที่ทรงรักพระเยซู

เอเฟซัส 1: แผนการของพระเจ้าสำหรับมนุษย์

ให้เราสำรวจเอเฟซัสบทที่หนึ่งเพื่อดูการเชื่อมโยงกันนี้ เราจะไม่ครอบคลุมทั้งบท แต่ผมหวังว่าคุณจะอ่านเอเฟซัสในแบบที่คุณอาจไม่เคยอ่านมาก่อน

เอเฟซัส 1:3 กล่าวว่า “ถวายสรรเสริญแด่พระเจ้าพระบิดาของพระเยซูคริสต์องค์ผู้เป็นเจ้าของเรา ผู้ทรงอวยพรเราด้วยพระพรฝ่ายวิญญาณทุกอย่างในสวรรคสถานในพระคริสต์” (ฉบับ NASB) พระเจ้าได้ทรงอวยพรคุณและผมทางพระคริสต์ คุณเคยกับคิดแบบนั้นไหม? คุณอาจจะคิดว่าพระเจ้าทรงอวยพรพระคริสต์ แต่เราละ? ความจริงก็คือว่า พระเจ้าทรงส่งพระคริสต์มาเพื่ออวยพรเรา ไม่ใช่ในแบบที่จำกัด แต่ “ด้วยพระพรฝ่ายวิญญาณทุกอย่างในสวรรคสถาน”! เปาโลจึงเผยให้เห็นความลึกซึ้งและความสวยงามของความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อเรา

⁴..เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงเลือกเราในพระคริสต์ ตั้งแต่ก่อนทรงสร้างโลก เพื่อเราจะบริสุทธิ์และปราศจากตำหนิเฉพาะพระพักตร์พระองค์ ⁵พระองค์ทรงกำหนดเราไว้ล่วงหน้าให้มาเป็นบุตรทางพระเยซูคริสต์ตามพระประสงค์อันดีของพระองค์ ⁶เพื่อเป็นการสรรเสริญพระคุณอันประเสริฐของพระองค์ ซึ่งพระองค์ประทานให้แก่เราเปล่า ๆ ในพระผู้เป็นที่รักยิ่ง ⁷ในพระองค์

¹⁶ Aorist คือ กาลกริยาในไวยากรณ์ เป็นการกระทำที่เกิดขึ้น ณ จุดจุดหนึ่งในอดีตกาล แต่ไม่ได้จำกัดเฉพาะแต่อดีต (ผู้แปล)

เราได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของพระองค์ ได้รับการยกโทษจากการละเมิดของเราตามพระคุณอันอุดมของพระองค์⁸ ซึ่งพระองค์ประทานแก่เราอย่างเหลือล้น ด้วยปัญญาและความเข้าใจที่ทั้งปวง⁹ พระองค์ทรงโปรดให้เราได้รับความล้าลึกแห่งพระประสงค์ของพระองค์ตามความตั้งพระทัยอันดีของพระองค์ที่ทรงมุ่งหมายไว้ในพระองค์¹⁰ ด้วยพระประสงค์ว่าเมื่อเวลาครบกำหนดแล้วก็จะทรงรวบรวมทุกสิ่งที่อยู่ในสวรรค์และบนโลกไว้ในพระคริสต์ (เอเฟซัส 1:4-10 ฉบับ NASB)

จงสังเกตคำว่า “แก่เรา” และ “เรา” ที่กล่าวซ้ำ โดยทางพระคริสต์นั้นพระเจ้าทรงอวยพระพรเรา เลือกเรา กำหนดเรา ประทานพระคุณแก่เรา ยกโทษบาปของเรา และทรงเปิดเผยความล้าลึกในพระประสงค์ของพระองค์กับเรา พระองค์ทรงเลือกเราเหมือนกับที่พระองค์ทรงเลือกพระคริสต์

คุณรู้ไหมว่าคุณดำรงอยู่ก่อน? มีบางคนถามผมเกี่ยวกับการดำรงอยู่ก่อนของพระคริสต์ ดูตามพระคัมภีร์ตอนนี้แล้ว พระเจ้าได้ทรงเลือกเราในพระคริสต์ตั้งแต่เมื่อไร? มันเกิดขึ้น “ตั้งแต่ก่อนทรงสร้างโลก” ยินดีด้วยที่คุณเพิ่งค้นพบว่าคุณดำรงอยู่ก่อน! ผมกำลังชี้ให้เห็นพระคัมภีร์ข้อนี้ เพราะมักจะถูกยกมาพิสูจน์การดำรงอยู่ก่อนของพระคริสต์ แต่ข้อนี้ไม่ได้กำลังพูดถึงพระคริสต์แต่กำลังพูดถึงการเลือกเราในพระคริสต์ สิ่งนี้ได้เกิดขึ้นก่อน “การทรงสร้างโลก” และด้วยจุดประสงค์อะไรหรือ? ก็ด้วยจุดประสงค์ที่เราจะ “บริสุทธิ์และปราศจากตำหนิเฉพาะพระพักตร์พระองค์”

ข้อที่ 5 กล่าวว่า “พระองค์ทรงกำหนดเราไว้ล่วงหน้าให้มาเป็นบุตรทางพระเยซูคริสต์” และนี่ก็ตั้งแต่ก่อนทรงสร้างโลกอีกด้วย พระคริสต์เสด็จมาเพื่อให้พระยาห์เวห์ทรงอวยพรเราได้ในพระองค์หรือทางพระองค์ และพระเจ้าได้ทรงเลือกเราในพระคริสต์และทรงกำหนดเราไว้ล่วงหน้า “ตามพระประสงค์อันดีของพระองค์” (ฉบับ NASB) หรือ “ตามที่ชอบพระทัยของพระองค์” (ฉบับ NKJV)

นั่นเป็นความชอบพระทัยของพระเจ้า ที่จะทรงอวยพรเรา เลือกเรา และกำหนดเราไว้ล่วงหน้าให้มาเป็นบุตรของพระองค์ “เพื่อเป็นการสรรเสริญพระคุณอันประเสริฐ¹⁷ (ของพระยาห์เวห์) ซึ่งพระองค์ประทานให้แก่เราเปล่าๆในพระผู้เป็นที่รักยิ่ง”¹⁸ เราได้เห็นคำ “เป็นที่รัก” (เช่น “บุตรที่รักของเรา” ในมัทธิว 3:17) คำนี้ในต้นฉบับภาษากรีกของเอเฟซัส 1:6 ไม่ได้อยู่ในรูปของคำนามหรือคุณศัพท์ แต่อยู่ในรูปของกริยา (“ผู้ที่เป็นที่รัก”) ซึ่งพระคัมภีร์ฉบับภาษาอังกฤษมักจะแปลเป็นคำนาม (“ผู้เป็นที่รัก”)

เปาโลกล่าวต่อไปว่า (ข้อต่อไปนี้ถูกอ้างอิงอีกครั้งพร้อมด้วยคำอธิบายในวงเล็บ)

¹⁷ ฉบับอมตธรรมร่วมสมัยแปลว่า “เพื่อเป็นการสรรเสริญพระคุณสูงส่ง” (ผู้แปล)

¹⁸ พระคัมภีร์ยิวฉบับสมบูรณ์ (CJB) แปลเอเฟซัส 1:6 ว่า “เพื่อเราจะถวายการยกย่องพระองค์ให้สมกับที่น่าสรรเสริญของคุณที่พระองค์ทรงให้แก่เราทางพระองค์ผู้เป็นที่รัก” (ผู้แปล)

“ในพระองค์ (พระคริสต์) เราได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของพระองค์ ได้รับการยกโทษจากการละเมิดของเรา ตามพระคุณอันอุดมของพระองค์ (พระยาห์เวห์) ⁸ ซึ่งพระองค์ (พระยาห์เวห์) ประทานแก่เราอย่างเหลือล้น ด้วยปัญญาและความเข้าใจทั้งปวง ⁹ พระองค์ (พระยาห์เวห์) ทรงโปรดให้เราได้รับความล้าลึกแห่งพระประสงค์ของพระองค์ (พระยาห์เวห์) ตามความตั้งพระทัยอันดีของพระองค์ (พระยาห์เวห์) ที่ทรงมุ่งหมายไว้ในพระองค์ (พระคริสต์) ¹⁰ ด้วยพระประสงค์ (ของพระเจ้า) ว่าเมื่อเวลาครบกำหนดแล้วก็จะทรงรวบรวมทุกสิ่งที่อยู่ในสวรรค์และบนโลกไว้ในพระคริสต์ (ฉบับ NASB)

คุณเห็นความรักที่เกินอธิบายของพระยาห์เวห์ที่มีต่อเราไหม? เปาโลกล่าวว่าพระยาห์เวห์ “ทรงอวยพรเราด้วยพระพรฝ่ายวิญญาณทุกอย่างในสวรรคสถานในพระคริสต์” (ข้อ 3) จากนั้นเปาโลก็แจ่มแจ้งเนื้อหาของพระพรนั้นว่ามีอะไรบ้าง โดยให้รายการพระพรมากมายกับเรา จากคำยืนยันว่าเราได้รับพระพรด้วย “พระพรฝ่ายวิญญาณทุกอย่างในสวรรคสถาน” นั้นเราเห็นว่า ไม่เพียงแต่พระยาห์เวห์จะทรงอวยพรเราในอนาคต แต่พระองค์ยังได้ประทานมรดกฝ่ายวิญญาณให้แก่เราแล้วด้วย คุณรู้ไหมว่าคุณได้รับพระพรมากแค่ไหน? เมื่อภาระทั้งหลายของโลกกำลังรุมล้อมและบีบคั้นคุณ ขอให้จำไว้ว่า พระองค์ได้ทรงอวยพรคุณและได้ทรงเลือกคุณ

ตรงนี้เป็นอีกอย่างที่ผมหวังว่าคุณจะจดจำไว้ในใจของคุณว่า จริง ๆ แล้วทุกสิ่งที่เราใช้กับพระคริสต์ในพระคัมภีร์ใหม่นำมาใช้กับเรา เมื่อพระเยซูทรงถูกเลือกไว้ เราก็ถูกเลือกไว้เช่นกัน เมื่อพระเยซูทรงเป็นพระบุตร เราทั้งหลายก็เป็นบุตรเช่นกัน

ก่อนหน้านี้ผมได้ถามว่า เราดำรงอยู่เพื่อพระคริสต์หรือว่าพระคริสต์ดำรงอยู่เพื่อเรา? คำตอบในเอเฟซัสบทที่ 1 ก็คือ พระเจ้ากำลังทรงทำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเพื่อเราทางพระเยซูคริสต์ ในแผนการนิรันดร์ของพระเจ้านั้น พระคริสต์ทรงเป็นตัวแทนที่เราได้รับพระพรของพระเจ้า เช่น การทรงเลือก การถูกรับเป็นบุตร การไถ่ และการยกโทษบาป สิ่งเหล่านี้คือพระพรฝ่ายวิญญาณบางส่วนที่พระองค์ได้ “ประทานอย่างเหลือล้น” แก่เรา คำว่า “ประทานอย่างเหลือล้น” หมายถึงว่าพระเจ้าทรงควักเงินจากกระเป๋าของพระองค์และประทานให้เราหรือ? “การประทานอย่างเหลือล้น” หมายถึงอย่างนี้มากกว่าว่า “เอานี้...เงินทั้งหมดกระเป๋าของเรา เอาไปให้หมด เอาไปทิ้งปึกเลย!” เมื่อเปาโลกำลังพูดถึงการ “ประทานอย่างเหลือล้น” ของพระเจ้านั้น เขาไม่ได้กำลังหมายถึงพระคริสต์ แต่กำลังหมายถึงเรา ที่เป็นจุดมุ่งหมายของการประทานอย่างเหลือล้นนี้

เปาโลกล่าวต่อว่า “ด้วยปัญญาและความเข้าใจทั้งปวง พระองค์ทรงโปรดให้เราได้รับความล้าลึกแห่งพระประสงค์ของพระองค์ตามความตั้งพระทัยอันดีของพระองค์ที่ทรงมุ่งหมายไว้ในพระคริสต์” พระเจ้าทรงเผยความล้าลึกแห่งพระประสงค์ของพระองค์กับเรา ไม่ใช่กับพระคริสต์ แม้ว่าพระคริสต์จะ

ทรงเป็นเครื่องมือหรือตัวแทนที่พระเจ้าทรงนำพระพรทุกอย่างมาถึงมนุษย์ เปาโลสรุปโดยกล่าวว่า ทุกสิ่งที่อยู่ในสวรรค์และในแผ่นดินโลกถูกรวบรวมไว้ในพระคริสต์

ที่ผ่านมาผมไม่ได้เข้าใจเรื่องนี้อย่างถูกต้อง ผมคิดว่าพระคริสต์ทรงเป็นจุดศูนย์กลางของพระประสงค์ของพระเจ้า และเราเป็นเพียงส่วนเสริมหรือเพิ่มเติม ตลอดมานั้นเราได้รับการปลุกฝังให้เห็นว่าเป็น “พระเยซูคริสต์” แต่ถ้าเราดูการอ้างอิงซ้ำๆ ของเปาโลว่า “เรา” และ “แก่เรา” คุณจะเริ่มเห็นสิ่งที่ต่างกัน

ตั้งแต่วางรากสร้างโลก

คำว่า “ก่อนวางรากสร้างโลก” นั้นไม่ได้มีเฉพาะแต่ในเอเฟซัส 1:4 เพราะมีข้ออื่น ๆ ที่พูดถึงการที่เราได้ถูกเลือกไว้ตั้งแต่ก่อนวางรากสร้างโลก ข้อเท็จจริงนี้ควรทำให้คุณชอบใจกับการดำรงอยู่ก่อนของคุณ พระเยซูตรัสว่า

แล้วกษัตริย์จะตรัสกับบรรดาผู้ที่อยู่เบื้องขวาของพระองค์ว่า “ท่านผู้ได้รับพรจากพระบิดาของเรา จงมารับเอาราชอาณาจักรซึ่งเตรียมไว้สำหรับท่านตั้งแต่วางรากสร้างโลก” (มัทธิว 25:34 ฉบับ NASB)

ในถ้อยคำจากอุปมาแกะกับแพะบอกว่าอาณาจักรนี้ได้เตรียมไว้สำหรับใคร? สำหรับพระเยซูหรือ? ไม่ใช่เลย พระเยซูเองที่ตรัสว่า “เตรียมไว้สำหรับท่าน” พระเจ้าทรงมีแผนการที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้าว่าจะรวมคุณไว้ในอาณาจักรของพระองค์ อาณาจักรถูก “เตรียมไว้สำหรับท่าน” มันจะมีประโยชน์อะไรหรือ ถ้าอาณาจักรหนึ่งๆ นั้นไม่มีกษัตริย์หรือประชาชน? ระหว่างกษัตริย์กับประชาชนอะไรมีความสำคัญกว่ากันสำหรับอาณาจักร? การมีกษัตริย์แต่ไม่มีประชาชน ก็ไม่มีประโยชน์อะไร แต่ถ้าคุณมีประชาชน คุณก็ต้องมีกษัตริย์ที่จะปกครองพวกเขา กษัตริย์มีไว้เพื่อประชาชนหรือว่าประชาชนมีไว้เพื่อกษัตริย์? ผมจะกลับมาที่คำถามนี้ ตอนนี้ผมจะแค่นั้น “ตั้งแต่วางรากสร้างโลก”

ถ้อยคำนี้ใช้ในวิวรณ์ 13:8 “และทุกคนที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกจะนมัสการมัน [สัตว์ร้ายนั้น] คือทุกคนที่ตั้งแต่วางรากสร้างโลก ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดกผู้ถูกปลงพระชนม์” (ฉบับ NASB)

คนเหล่านั้นที่ไม่ได้มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตจะพินาศ ชื่อของคุณถูกจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตเมื่อไร? เมื่อวานหรือ? วันที่คุณเกิดหรือ? วันที่คุณรับบัพติศมาหรือ? แท้จริงแล้วชื่อของคุณถูกจดไว้ “ตั้งแต่ก่อนวางรากสร้างโลก” ตอนนี้คุณมั่นใจการดำรงอยู่ก่อนของคุณหรือยัง?

ผมได้ฟังหลายๆคำถามเกี่ยวกับการดำรงอยู่ก่อนของพระเยซู แต่ทำไมคุณจึงหยุดอยู่ที่การดำรงอยู่ก่อนของพระองค์? พระเยซูทรงดำรงอยู่ก่อน ถ้าคุณดำรงอยู่ก่อน แต่ผมขอเตือนคุณว่าคุณบอกว่าพระเยซูทรงดำรงอยู่ก่อนและมนุษย์ที่เหลือไม่ได้ดำรงอยู่ก่อนละก็ พระเยซูก็ไม่ใช่มนุษย์ คุณต้องเลือกเอา ถ้าคุณอยากจะมีสการพระเยซูเป็นพระเจ้า นั่นก็เป็นสิ่งที่คุณเลือกเอง เพราะในวันนั้นคุณจะได้พบกับผม แต่จะพบกับพระเจ้า

เปาโลกล่าวใน 2 ทิโมธี 1:9 ว่าพระคุณนี้ได้ประทานแก่เราในพระเยซูคริสต์ “ก่อนเริ่มยุคสมัย” (ฉบับ ESV) หรือ “ตั้งแต่นิรันดร์กาล” (ฉบับ NASB) หรือ “ก่อนจุดเริ่มต้นของกาลเวลา” (ฉบับ NIV) หรือ “ก่อนกาลเวลาเริ่มต้น” (ฉบับ NKJV)¹⁹ มาถึงตอนนี้คุณควรมั่นใจในการดำรงอยู่ก่อนของตัวเอง เพราะพระคุณจะประทานให้กับคุณ “ก่อนเริ่มยุคสมัย” ได้อย่างไรถ้าคุณไม่ได้ดำรงอยู่ตั้งแต่เวลานั้น? หรือเปาโลกำลังพูดแค่ว่า ในการรู้ล่วงหน้าของพระเจ้านั้น พระองค์ได้ทรงวางแผนการไว้นานมาแล้วก่อนที่จะประทานพระคุณนี้ให้คุณก่อนที่จะเริ่มยุคสมัยเสียอีก? อันไหนถูกกันแน่? จงจำไว้ว่าอะไรที่เป็นจริงกับคุณ ก็เป็นจริงกับพระคริสต์ด้วย เพราะเป็นหลักการอย่างเดียวกันของพระคัมภีร์และการตีความ ตอนนี้คุณจะบอกได้ไหมว่า คุณดำรงอยู่ก่อนด้วยพระคุณที่ประทานให้แก่คุณ “πρὸ χρόνων αἰώνων” (*pro chronon aionion*) ซึ่งก็คือ “ก่อนนิรันดร์กาล” หรือ “ก่อนเริ่มยุคสมัย”?

ข้อถัดมากล่าวว่า “และบัดนี้ได้ถูกเปิดเผยให้เห็น โดยการมาปรากฏของพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา ผู้ทรงทำลายความตาย และทรงนำชีวิตและความเป็นอมตะมาสู่ความสว่างโดยทางข่าวประเสริฐ” (ข้อ 10 ฉบับ NASB) สิ่งที่พระเจ้าได้ทรงวางแผนไว้ก่อนนิรันดร์กาลนั้น ตอนนี้ได้ถูกเปิดเผยให้เห็นโดย “การมาปรากฏของพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา” การเปิดเผยนี้มาถึงเราทางพระคริสต์ซึ่งเป็นตัวแทน โดยพระเจ้า “ทรงทำลายความตาย และทรงนำชีวิตกับความเป็นอมตะมาสู่ความสว่างโดยทางข่าวประเสริฐ”

1 เปโตร 1:20 กล่าวว่า พระคริสต์ “ทรงถูกเลือกไว้ก่อนวางรากสร้างโลก แต่ทรงปรากฏพระองค์ในวาระสุดท้ายนี้เพื่อพวกท่าน”²⁰ เปโตรพูดว่า “เพื่อพระคริสต์” หรือว่า “เพื่อพวกท่าน”? เปโตรพูดอย่างชัดเจนว่า “เพื่อพวกท่าน” แต่คุณอาจรับเรื่องนี้ได้ยาก สำหรับเราแล้ว ทุกสิ่งก็เพื่อพระคริสต์พระบุตรที่รักของพระเจ้า ไม่ใช่เพื่อพวกเรา เพราะคุณกับผมไม่สำคัญอะไร เรามีแนวโน้มที่จะ

¹⁹ English Standard Version (ESV); New American Standard Bible (NASB); New International Version (NIV); New King James Version (NKJV)

²⁰ 1 เปโตร 1:20 “แท้จริงพระเจ้าได้ทรงกำหนดพระคริสต์นั้นไว้ก่อนทรงสร้างโลก แต่ทรงให้พระคริสต์ปรากฏพระองค์ในวาระสุดท้ายนี้เพื่อท่านทั้งหลาย” (ฉบับ 1971)

คิดว่าตอนนี้เปโตรเข้าใจผิด เราจึงเอาเรื่องต่างๆที่เกิดขึ้นก่อนวางรากสร้างโลกที่เปโตรใช้กับเรานั้น มาใช้กับพระคริสต์

เปาโลกล่าวว่า “เรารู้ว่าในทุกๆสิ่งนั้น พระเจ้าทรงทำทุกสิ่งให้เกิดผลดีแก่ผู้ที่รักพระองค์ คือผู้ที่ ได้ถูกเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์” (โรม 8:28 ฉบับ NIV) ข้อนี้เราค้นหูกันดี แต่เราจริงจัง ใหม่ว่าข้อนี้กำลังพูดอะไร? เปาโลบอกว่า “เรารู้” แต่ความเป็นจริงก็คือ เราไม่จริงจังว่าพระเจ้าทรง ทำทุกสิ่งในจักรวาลนี้เพื่อให้เกิดผลดีแก่..... เปาโลบอกว่าเพื่อให้เกิดผลดีแก่พระคริสต์ใหม่? เรา ถูกสอนให้เชื่ออย่างนั้น แต่เปาโลกล่าวว่า พระเจ้าทรงทำทุกสิ่งเพื่อให้เกิดผลดีกับคนที่รักพระองค์ ถ้าคุณอยู่ในบรรดาคนเหล่านี้ที่รักพระเจ้า และถูกเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์ ก็จงคิดว่า พระยาห์เวห์ทรงรักคุณมากเพียงใด ในทุกสถานการณ์นั้นพระองค์ทรงทำทุกสิ่งทั่วทั้งจักรวาลนี้ เพื่อให้เกิดผลดีกับคุณ ถ้านั้นไม่ได้ทำให้คุณแปลกใจ คุณก็คงไม่เข้าใจในสิ่งที่เปาโลกำลังพูด

คุณรู้สึกไม่สบายอยู่ไหม? คุณกำลังทุกข์ทรมานอยู่ไหม? มีเหตุร้ายใดเกิดขึ้นกับคุณไหม? คุณ เชื่อใหม่ว่าพระยาห์เวห์ทรงทำทุกสิ่งทั่วทั้งจักรวาลนี้เพื่อให้เกิดผลดีกับคุณ?

ข้อต่อมากล่าวว่า “เพราะบรรดาผู้ที่พระเจ้าทรงรู้ล่วงหน้า นั้น พระองค์ทรงกำหนดไว้ก่อนแล้วให้ เป็นเหมือนพระบุตรของพระองค์ เพื่อพระบุตรจะได้เป็นบุตรหัวปีท่ามกลางพี่น้องมากมาย” (โรม 8:29 ฉบับ NIV) มันจะมีความหมายอะไรใหม่ ที่จะเรียกใครสักคนว่าบุตรหัวปีถ้าหากเขาไม่ได้มี พี่น้องเลย? บุตรหัวปีหมายความว่ายังมีคนอื่น ๆ ตามมาอีกมากมาย พระเยซูเป็นจุดเริ่มต้น เป็นคน แรกของพี่น้องทั้งหมดในการสร้างใหม่

ข้อต่อมาได้กล่าวว่า “และบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงกำหนดไว้ล่วงหน้า นั้น พระองค์ทรงเรียกด้วย บรรดาผู้ที่พระองค์ทรงเรียกนั้น พระองค์ก็ทรงนับว่าเป็นผู้ชอบธรรมด้วย บรรดาผู้ที่ทรงนับว่าเป็นผู้ ชอบธรรม พระองค์ก็ทรงให้มีสง่าราศีด้วย” (โรม 8:30 ฉบับ NIV) คำว่า “มีสง่าราศี” (ἐδόξασεν) อยู่ในรูปกาลกริยาของอดีตมากกว่ารูปของอนาคตซึ่งหมายความว่าเราได้รับสง่าราศีแล้ว แต่ว่าตั้งแต่ เมื่อไรในอดีตหรือที่คุณได้รับสง่าราศี? เมื่อวานนี้ไหม? วันที่คุณเกิดไหม? ความจริงที่น่าอัศจรรย์ ก็คือ คุณถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าตั้งแต่ก่อนวางรากสร้างโลก (เอเฟซัส 1:4-5) เหมือนกับที่ชื่อของคุณ ได้ถูกจดไว้ตั้งแต่วางรากสร้างโลก (วิวรณ์ 13:8) แต่เมื่อการรู้ล่วงหน้ามาก่อนการกำหนดไว้ล่วงหน้า ในโรม 8:29 พระเจ้าจึงทรงรู้จักคุณล่วงหน้าก่อนทรงวางรากสร้างโลกเช่นกัน

บรรดาผู้ที่พระเจ้าทรงรู้ล่วงหน้าพระองค์ก็ทรงกำหนดไว้ก่อนด้วย ผู้ที่พระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ ก่อนแล้วพระองค์ก็ทรงเรียกมาด้วย ผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกมานั้นพระองค์ก็ทรงให้เป็นผู้ที่ชอบธรรม ด้วย ผู้ที่พระเจ้าทรงให้เป็นผู้ที่ชอบธรรมพระองค์ก็ทรงให้รับสง่าราศีด้วย พระเจ้าทรงเรียกคุณ เมื่อไรหรือ? คุณได้ยินการทรงเรียกตั้งแต่วางรากสร้างโลกหรือ? แต่ในแผนการของพระเจ้านั้นคุณ

เป็นผู้ชอบธรรมตั้งแต่ก่อนวางรากสร้างโลก เพราะพระเมษโปดกได้ถูกประหารตั้งแต่ก่อนวางรากสร้างโลก ผู้ที่พระเจ้าทรงให้เป็นผู้ชอบธรรมพระองค์ก็ให้มีสง่าราศีด้วย คุณคงหวังให้เปาโลพูดถึงการมีสง่าราศีของคุณโดยใช้รูปประโยคกาลอนาคต แต่ในแผนการนิรันดร์ของพระเจ้านั้นคุณได้รับสง่าราศีตั้งแต่ก่อนวางรากสร้างโลก

“ตามที่มีเขียนไว้ว่า ‘เราได้ทำให้เจ้า (อับราฮัม) เป็นบิดาของชนชาติต่างๆ’ ต่อหน้าพระพักตร์พระเจ้าที่เขาเชื่อ คือพระเจ้าผู้ทรงให้ชีวิตแก่คนตาย และทรงเรียกสิ่งที่ยังไม่ได้มีให้มีขึ้น” (โรม 4:17 ฉบับ ESV)

พระเจ้าทรงบอกถึงสิ่งที่ยังไม่มีขึ้นเหมือนว่าสิ่งเหล่านั้นมีขึ้นแล้ว พระองค์ทรงทำสิ่งนี้ตั้งแต่ก่อนวางรากสร้างโลก นั่นคือเหตุที่พระองค์จึงทรงสามารถอวยพรเรา กำหนดเราไว้ล่วงหน้า เรียกเรา และให้เรามีสง่าราศี เหมือนที่เราดำรงอยู่แล้ว ทั้งที่ความจริงแล้วเรายังไม่ได้ดำรงอยู่เลย ถ้าคุณอยากจะพูดถึงสิ่งนี้ว่าเป็นการดำรงอยู่ก่อน ผมก็ไม่ขัดข้อง

พระเจ้าทรงกล่าวถึงสิ่งที่ยังไม่มีขึ้นเหมือนว่าสิ่งเหล่านั้นมีขึ้นแล้ว พระเจ้าทรงดำเนินการในนิรันดร์กาลที่ไม่ถูกจำกัดด้วยขอบเขตของเวลา มากกว่าจะดำเนินการในกาลเวลา เราดำเนินการในกาลเวลาแต่พระเจ้าทรงดำเนินการในนิรันดร์กาลที่ไม่ถูกจำกัดด้วยขอบเขตของเวลา เวลาเป็นแค่เศษเสี้ยวหนึ่งของนิรันดร์กาล ในพระทัยของพระเจ้านั้นคุณดำรงอยู่ก่อนแล้ว พระองค์ทรงจดชื่อของคุณในหนังสือแห่งชีวิตก่อนที่คุณจะมีตัวตนอยู่จริงเสียอีก พระเยซูทรงสามารถตรัสว่า “ข้าแต่พระบิดา ขอโปรดให้ข้าพระองค์ได้รับสง่าราศีต่อพระพักตร์ของพระองค์ คือสง่าราศีที่ข้าพระองค์มีร่วมกับพระองค์ก่อนที่โลกนี้มีมา (ยอห์น 17:5 ฉบับ ESV) ในทำนองเดียวกันพระเจ้าทรงรู้จักคุณให้สง่าราศีแก่คุณ และจดชื่อของคุณไว้ในหนังสือแห่งชีวิตตั้งแต่ก่อนวางรากสร้างโลก

พระเยซูทรงเข้าใจความคิดของพระเจ้าในแบบที่คุณกับผมไม่เข้าใจ เรามักจะไม่เข้าใจสิ่งที่พระเยซูกำลังตรัส เราตีความเกินจากที่มีในพระคำของพระองค์ ในแผนการของพระเจ้านั้นคุณได้รับสง่าราศีแล้วในนิรันดร์กาล ความเข้าใจของเราอันน้อยนิดที่จะเข้าใจความเป็นจริงอันเป็นนิรันดร์เหล่านี้ พระเจ้าทรงรู้จักคุณและผมตั้งแต่นิรันดร์กาล พระเจ้ายังทรงรู้ล่วงหน้าถึงช่วงปัจจุบันนี้ที่เรา กำลังศึกษาพระคำของพระองค์ พระเจ้าทรงรู้ตอนจบตั้งแต่ต้น ทรงรู้ตั้งแต่ต้นจนจบ นั่นคือเหตุผลที่พระองค์จึงทรงสามารถทำให้ทุกสิ่งเกิดผลดีกับเรา เราไม่สามารถจะเข้าใจความยิ่งใหญ่ของพระยาห์เวห์ได้ ในการรู้ล่วงหน้าของพระองค์และพระปัญญาอันล้ำเลิศของพระองค์นั้น พระองค์ทรงกระทำทุกสิ่งในวิถีทางที่น่าอัศจรรย์ พระองค์ทรงรู้จักคุณก่อนนานมาแล้วและทรงให้สง่าราศีแก่คุณเพราะความรักของพระองค์ที่มีต่อคุณ

เราได้เห็นว่าความสัมพันธ์ของพระเยซูกับพระบิดาในพระกิตติคุณยอห์นนั้นรวมคนอื่นด้วย ไม่ได้ผูกขาดอยู่เฉพาะพระองค์ พระเยซูตามพระคัมภีร์ไม่เหมือนกับ “พระเจ้าพระบุตร” ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ พระเยซูผู้เป็นพระบุตรของพระเจ้าแทนที่จะเป็นพระเจ้าพระบุตรนั้น ทรงเป็นบุตรมนุษย์ผู้เป็นตัวแทนของมนุษย์ด้วย ทุกสิ่งที่เราใช้กับพระเยซูก็นำมาใช้กับเรา และทุกสิ่งที่เราใช้กับเราก็นำมาใช้กับพระเยซู

โคโลสีบทที่ 1

เราจะไปที่โคโลสีบทที่ 1 โดยเน้นที่ข้อ 12 ถึง 20 คริสเตียนบางคนพบว่าบทนี้เข้าใจยาก แต่มันจะเข้าใจยากก็ต่อเมื่อเราอ่านในแบบเดียว ถ้าคุณอ่านในแบบที่ถูกต้อง โคโลสีบทที่ 1 ก็ไม่ได้เป็นพระคัมภีร์ตอนที่ยากแต่อย่างใด แต่ถ้าคุณอ่านในแบบตรีเอกานุภาพ คุณจะเห็นว่าทุกอย่างในบทนี้กำลังใช้กับพระคริสต์และไม่ได้ใช้กับเรา นี่เป็นพระคัมภีร์ตอนหนึ่งในหลายตอนที่ผมเคยใช้พิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์มาก่อน โดยเฉพาะข้อ 16 และ 17 ผมจะอธิบายพระคัมภีร์ตอนนี้อย่างย่อๆ เพราะเป็นไปได้อย่างที่จะตีความอย่างละเอียดในช่วงสั้นๆนี้ ข้อ 12 และ 13 กล่าวว่า

¹²ขอบพระคุณพระบิดา ผู้ทรงทำให้เราทั้งหลายมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะมีส่วนในมรดกด้วยกัน กับวิสุทธิชนในความสว่าง ¹³เพราะพระองค์ทรงช่วยให้พ้นจากอำนาจของความมืด และทรงย้ายเรามาอยู่ในอาณาจักรแห่งพระบุตรที่รักของพระองค์.... (โคโลสี 1: 12-13 ฉบับ NASB)

เปาโลขอบคุณพระบิดาคือพระยาห์เวห์ เพราะพระองค์ทรงทำให้ “เราทั้งหลาย” มีคุณสมบัติเหมาะสม เรามักจะคิดว่าพระคัมภีร์ตอนนี้อำหนดความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ แต่ตรงนี้เปาโลกำลังพูดถึง “เราทั้งหลาย” และไม่ได้พูดถึงพระคริสต์ พระบิดาทรงทำให้เราทั้งหลายมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะมีส่วนในมรดกด้วยกันกับวิสุทธิชนในความสว่าง พระองค์ได้ทรงช่วยให้พ้นมาจากอำนาจของความมืด และได้ทรงย้ายเรามาอยู่ในอาณาจักรแห่งพระบุตรที่รักของพระองค์ ในภาษากรีก คำว่า “ที่รัก” นี้ไม่ได้อยู่ในรูปของคำคุณศัพท์ แต่อยู่ในรูปของคำกริยา (เช่น ในมัทธิว 3:17 “เป็นบุตรที่รักของเรา”)²¹

²¹ ในพระคัมภีร์เดิมนั้นคำว่า “ที่รัก” ปรากฏบ่อยที่สุดในเพลงซาโลมอน คำ “ที่รัก” มีปรากฏ 39 ครั้งในพระคัมภีร์เดิมและ 31 ครั้งจะพบในเพลงซาโลมอน ซึ่งทำให้ “ที่รัก” เป็นคำสำคัญของหนังสือเล่มนั้น เพลงซาโลมอนเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรหรือ? มันเป็นแค่เพลงรักที่ท่องกันในพิธีแต่งงานหรือ? โดยสรุปแล้วเพลงซาโลมอนเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรักระหว่างพระยาห์เวห์กับผู้รักพระองค์ หลายคนรู้จักหนังสือเล่มนี้ว่ามีลักษณะที่ “มีความหมายซ่อนเร้น” ในแง่ของการสื่อถึงความสัมพันธ์ทางฝ่ายวิญญาณระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ คู่มือศึกษาพระคัมภีร์หลายฉบับมองเพลงซาโลมอนจากมุมมองนั้น โดยมุ่งเน้นอยู่ที่ความรักระหว่างพระยาห์เวห์กับผู้เป็นที่รักของพระองค์ ผู้ที่รักพระองค์ และผู้ที่พระองค์ทรงรัก

ข้อ 14 และ 15 กล่าวต่อไปว่า “...ในพระองค์เราได้รับการไถ่ การยกโทษบาป และพระองค์ทรงเป็นพระฉายาของพระเจ้าที่มองไม่เห็น ทรงเป็นบุตรหัวปีของทุกสิ่งที่ยิ่งใหญ่” (ฉบับ NASB)

พระเยซูทรงเป็น “บุตรหัวปีของทุกสิ่งที่ยิ่งใหญ่” คำว่า “บุตรหัวปี” นี้มีปรากฏในข้อ 18 ด้วย (“บุตรหัวปีที่ขึ้นชั้นจากตาย”)²² ดังนั้นพระเยซูจึงทรงเป็นทั้ง “บุตรหัวปีของทุกสิ่งที่ยิ่งใหญ่” และ “บุตรหัวปีที่ขึ้นชั้นมาจากความตาย” ในการตีความนั้นเรากำลังเห็นการเปรียบเทียบสองสิ่ง คือ การทรงสร้างและการไถ่ ซึ่งเกี่ยวข้องกันโดยข้อเท็จจริงที่ว่า พระเยซูทรงเป็นบุตรหัวปีของทั้งสองสิ่ง

ข้อ 16 กล่าวต่อไปว่า

เพราะโดยพระองค์ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้น ทั้งสิ่งในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก ทั้งสิ่งที่มองเห็นและมองไม่เห็น ไม่ว่าจะเป็นเทพผู้ครองบัลลังก์ หรือเทพผู้ทรงเดชานุภาพ หรือเทพผู้ครอง หรือหรือเทพผู้ทรงอำนาจ ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นโดยพระองค์และเพื่อพระองค์ (โคโลสี 1:16 ฉบับ NIV)

ตอนนี้คุณคงเห็นแล้วว่าทำไมผมจึงใช้ข้อนี้แตกต่างให้กับความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ ผมพูดถึง “แตกต่าง” เพราะการตีความข้อนี้ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพก่อนหน้านี้ของเราไม่มีน้ำหนักพอที่จะรุดต่อไป อันที่จริงดูเหมือนจะขัดแย้งกับคำประกาศสำคัญในอิสยาห์ 44:24 ว่า

พระเจ้าผู้ไถ่ของเจ้า ผู้ปั้นเจ้าตั้งแต่ในครรภ์ ตรัสดังนี้ว่า “เราคือพระเจ้า ผู้สร้างทุกสิ่ง ผู้คลี่ฟ้าสวรรค์แต่ลำพัง ผู้กางแผ่นดินโลกด้วยตัวเอง” (อิสยาห์ 44:24 ฉบับ NIV)²³

พระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่งด้วยพระองค์เองโดยไม่ต้องมีความช่วยเหลือใดๆ ถ้าหากสิ่งนี้เป็นจริง โคโลสี 1:16 ก็ต้องเป็นเท็จและในทางกลับกัน อย่างหนึ่งอย่างใดต้องเป็นเท็จ เพราะโคโลสี 1:16 กล่าวว่า ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นโดยพระคริสต์ ที่เป็นผู้ทำการสร้างหรือไม่ก็ช่วยในการสร้าง การแปลความไม่อาจจะทางไหนโคโลสี 1:16 ก็ขัดแย้งกับอิสยาห์ 44:24 อยู่ดี อันไหนถูกต้องกันแน่? คุณก็เลือกเอา

เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมก็ได้เลือกของผม ผมไม่สนใจอิสยาห์ 44:24 และใช้โคโลสี 1:16 มาโต้แย้งว่าพระคริสต์ทรงสร้างทุกสิ่ง ผมไม่รู้วิธีที่จะอ่านโคโลสี 1:16 ในแบบอื่น แต่ขอให้ผมแนะนำคุณว่ามีวิธีอื่นในการอ่าน เปาโลไม่ได้หมายถึงวิธีของความเชื่อในตรีเอกานุภาพอย่างแน่นอน

²² โคโลสี 1:18 “พระองค์ทรงเป็นศีรษะของกายคือคริสตจักร ทรงเป็นจุดเริ่มต้น เป็นบุตรหัวปีที่ขึ้นชั้นจากตาย เพื่อพระองค์จะเป็นผู้สูงสุดในทุกสิ่ง” (ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย) และฉบับมาตรฐาน 2011 แปลว่า “เป็นผู้แรกที่ขึ้นชั้นจากตาย” (ผู้แปล)

²³ อิสยาห์ 44:24 พระยาห์เวห์ผู้ไถ่ของเจ้า ผู้ปั้นเจ้าตั้งแต่ในครรภ์ ตรัสดังนี้ว่า “เราคือยาห์เวห์ ผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง ผู้ซึ่งฟ้าสวรรค์แต่ลำพัง ผู้กางแผ่นดินโลกด้วยตัวเอง” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

เพราะการที่เขาเป็นผู้เชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียวอย่างเคร่งครัดนั้น เขาจะไม่พูดอย่างเด็ดขาดว่ามีผู้อื่นอีกที่มีส่วนร่วมในการสร้างนี้

ผมไม่ได้เป็นคนเดียวที่ให้คำอธิบายบางอย่างนี้กับคุณ เช่น คำอธิบายจากฟิลิปปีบทที่ 2 และ โครินธ์ที่ 1 ผมจำได้ที่ เจมส์ ดันน์²⁴กล่าวว่าข้อความในโครินธ์ที่ 1 นั้นจะต้องเข้าใจในแง่ของ “ความเข้าใจพระคริสต์ที่เกี่ยวข้องกับพระปัญญาของพระเจ้า”²⁵ สิ่งที่เขาหมายถึงก็คือจะต้องเข้าใจพระคัมภีร์ตอนนี้ตามมุมมองของสุภาชิต 8:30 ที่กล่าวว่าพระปัญญามีส่วนในการสร้างอยู่เคียงข้างพระยาห์เวห์ เหมือนเป็นนายช่างหรือสถาปนิกของพระยาห์เวห์ดังที่ว่า “ข้าพเจ้าก็อยู่ข้างพระองค์เหมือนอย่างนายช่าง และข้าพเจ้าเป็นความปิติยินดีประจำวันของพระองค์” (ฉบับ NASB)

ในกรณีของโครินธ์ที่ 1 ดันน์ (ผู้ปฏิเสธคำโต้แย้งของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพเกี่ยวกับความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ในพระคัมภีร์ตอนนี้) กล่าวว่าพระบุตรซึ่งก็คือบุตรหัวปีของการทรงสร้างเป็นผู้ที่ทำงานเคียงข้างพระยาห์เวห์เช่นเดียวกับปัญญาที่ช่วยในการสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก ไม่ใช่เป็นผู้มีส่วนร่วมจริงตรงตามคำแต่ในแบบคำกวีที่มุ่งหมายเพื่อจะเปรียบพระเยซูกับปัญญา

ผมขอปฏิเสธการตีความแบบนั้น แต่ดันน์จะเห็นด้วยกับคำอธิบายของผมเกี่ยวกับฟิลิปปีบทที่ 2 แม้ว่าเขาจะไม่ได้อธิบายในแบบเดียวกัน ผมไม่ได้อ่านคำอธิบายฟิลิปปีบทที่ 2 หรือโครินธ์ที่ 1 ของเขา แต่ผมได้อ่านความคิดเห็นโดยรวมหรือความเข้าใจของเขาเกี่ยวกับพระคัมภีร์ตอนเหล่านี้ ดันน์กล่าวว่าต้องเข้าใจฟิลิปปีบทที่ 2 ในแง่ของ “ความเข้าใจพระคริสต์ที่เกี่ยวข้องกับอาดัม”²⁶ ซึ่งเป็นคำอธิบายฟิลิปปีบทที่ 2 ของผมด้วย ในแง่นั้นคำอธิบายฟิลิปปีบทที่ 2 ของผมจึงไม่ใช่ต้นแบบ

มีทางอื่นอีกไหมที่จะเข้าใจพระคัมภีร์ในโครินธ์ตอนนี้? ทุกอย่างนี้ขึ้นอยู่กับคำว่า “ในพระองค์” ที่เราหมายถึง (เช่น “ในพระองค์ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้น”) เปาโลใช้คำ “ในพระองค์” หลายครั้ง ตรงนี้หมายความว่าแผนการและพระประสงค์ทั้งสิ้นของพระเจ้าดำเนินไปโดยเกี่ยวข้องกับพระคริสต์เพื่อเห็นแก่เรา เราได้รับความรอดและได้รับการไถ่ในพระคริสต์ และเราถูกสร้างขึ้นในพระคริสต์ มันไม่ได้หมายความว่าเราถูกสร้างขึ้นโดยพระคริสต์ แต่เราถูกสร้างขึ้นโดยเกี่ยวข้องกับพระคริสต์

เราเพียงจะเห็นว่า “บุตรหัวปีของทุกสิ่งที่ทรงสร้าง” และ “บุตรหัวปีที่เป็นขึ้นมาจากความตาย” เป็นคำกล่าวอย่างเดียวกัน “บุตรหัวปีของทุกสิ่งที่ทรงสร้าง” หมายถึงว่าพระเยซูทรงเป็นคนแรกของ

²⁴ James Dunn นักวิชาการพระคัมภีร์ใหม่ของยุคปัจจุบัน (ผู้แปล)

²⁵ “Wisdom Christology”

²⁶ “Adam Christology”

ทุกสิ่งที่ทรงสร้าง แต่พระองค์ก็ทรงเป็นส่วนของการทรงสร้างด้วย “บุตรหัวปีที่เป็นขึ้นมาจากความตาย” หมายถึงว่าพระเยซูทรงเป็นคนแรกที่ฟื้นขึ้นมาจากความตาย

ในการตีความพระคัมภีร์ตอนนี้ เราไม่สามารถจะหนีข้อเท็จจริงที่ว่าพระคริสต์ทรงเป็นส่วนหนึ่งของการทรงสร้าง แม้ว่าเราจะตีความ “บุตรหัวปีของทุกสิ่งที่ทรงสร้าง” ว่าหมายถึงเกียรติที่ให้พระคริสต์ในฐานะบุตรหัวปี แต่ความจริงก็คือ เปาโลไม่ได้พูดว่าพระเยซูเป็น “ผู้ได้รับเกียรติของทุกสิ่งที่ทรงสร้าง” หรือ “ผู้ได้รับเกียรติของการเป็นขึ้นมาจากความตาย” ความเกี่ยวข้องที่แยกไม่ออกระหว่าง “บุตรหัวปีของทุกสิ่งที่ทรงสร้าง” กับ “บุตรหัวปีที่เป็นขึ้นมาจากความตาย” นั้นหมายถึงว่าพระคริสต์ทรงเป็นส่วนหนึ่งของการทรงสร้าง เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพนั้นเราได้ต่อสู้กับเรื่องนี้ ผมได้ค้นหาการตีความอื่นๆ แต่ในที่สุดผมก็ทำไม่สำเร็จ เพราะนั่นเป็นการที่ผมกำลังฝืนให้ “บุตรหัวปี” หมายความว่าอย่างหนึ่งในข้อ 15 และหมายความว่าอีกอย่างหนึ่งในข้อ 18 นั่นเป็นการตีความที่ผิด

ให้เราดูข้อ 16 อีกครั้ง

เพราะโดยพระองค์ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้น ทั้งสิ่งในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก ทั้งสิ่งที่มองเห็นและมองไม่เห็น ไม่ว่าจะเป็นเทพผู้ครองบัลลังก์ หรือเทพผู้ทรงเดชานุภาพ หรือเทพผู้ครอง หรือเทพผู้ทรงอำนาจ ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นโดยพระองค์และเพื่อพระองค์ (โคโลสี 1:16 ฉบับ NIV)

ในคำกล่าวที่ว่า “โดยพระองค์และเพื่อพระองค์” นั้น คำว่า “โดย” คือ “διὰ” (*dia*, โดยทาง) และคำว่า “เพื่อ” คือ “εἰς” (*eis*, เข้าใน) “διὰ” ในข้อนี้ที่สัมพันธ์การซึ่งแสดงความเป็นเจ้าของสามารถเป็นการตีความที่แสดงการเป็นผู้ถูกใช้²⁷ (“โดยทางพระองค์”) แต่เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ เราปฏิเสธที่จะแปลตามนั้น ผมได้ตรวจสอบภาษากรีกอย่างละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่เราจะไม่เข้าไปในรายละเอียดในเวลาที่กำลังจะถึง

ผมแค่อยากจะฝากแนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับโคโลสีบทที่ 1 ว่าสามารถเข้าใจได้ต่างจากการแปลความของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพและก็ตรงกับพระคัมภีร์มากกว่า เมื่อก่อนผมพยายามจะยึดเย็ดความหมายของความเชื่อในตรีเอกานุภาพให้ โดยบอกว่าทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นโดยพระคริสต์ แม้ว่าภาษากรีกจะไม่ได้บอกว่า “โดยพระองค์” แต่บอกว่า “ในพระองค์” ก็ตาม

ทุกสิ่งในสวรรค์และบนแผ่นดินโลกได้ถูกสร้างขึ้นเพื่อมนุษย์ โดยพระเยซูทรงเป็นตัวแทนของมนุษย์และเป็นหัวปีของมวลมนุษย์ เช่นเดียวกับที่อาดัมเป็นหัวปีของมวลมนุษย์ในทางกาย พระเยซูจึงทรงเป็นหัวปีของมวลมนุษย์ทั้งในทางจิตวิญญาณและทางกายในแง่ที่ว่า จุดประสงค์ท้ายที่สุดใน

²⁷ Genitive (สัมพันธการก); Causative (การิตการก)

ทางจิตวิญญาณจะไม่สำเร็จโดยไม่อาศัยทางกาย เพราะว่าจะต้องมีการสร้างทางกายก่อนที่จะมีการสร้างใหม่

ตอนนี้ทุกอย่างก็ชัดเจนขึ้น ทุกสิ่งได้ถูกสร้างขึ้น “โดยทางพระองค์” (δὲ ὑποὶ) ซึ่งเข้าใจได้จากต้นสายปลายเหตุเพราะไม่มีวิธีอื่นที่จะเข้าใจถ้อยคำนี้ได้ มันหมายความว่า “เพราะพระองค์และเพื่อพระองค์” หรือ “เพราะมนุษย์ในพระคริสต์และเพื่อมนุษย์” โดยที่พระคริสต์ทรงเป็นตัวแทนของมนุษย์

ข้อ 17 กล่าวต่อไปว่า “พระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนทุกสิ่ง และในพระองค์ทุกสิ่งถูกยึดเข้าด้วยกัน” (โคโลสี 1:17 ฉบับ NIV) พระคริสต์ (หรือเราในพระคริสต์) ผู้เป็นตัวแทนนั้นดำรงอยู่ก่อนทุกสิ่งและตั้งแต่ก่อนวางรากสร้างโลก คำว่า “ก่อน” ไม่จำเป็นต้องหมายถึงในกาลเวลา ผมเคยโต้เถียงว่าทุกสิ่งดำรงอยู่ก็เพราะพระเยซูทรงยึดทุกสิ่งเข้าด้วยกัน คำโต้เถียงของความเชื่อในตรีเอกานุภาพที่ยอดเยี่ยมของผมยืนหยัดอยู่จนกระทั่งผมเริ่มเห็นว่าคำกล่าวนี้อาจหมายถึงอย่างอื่น คำกล่าวที่ว่า “ในพระองค์ทุกสิ่งถูกยึดเข้าด้วยกัน” หมายความว่า ในพระคริสต์นั้นมนุษย์คือจุดประสงค์ของทุกสิ่ง

เราสามารถเข้าใจ “ในพระองค์” ในแง่ของการสร้างมนุษย์ สิ่งนี้น่าจะเห็นชัดเจนตั้งแต่ปฐมกาลบทที่ 1 ในวันที่หกของการทรงสร้าง พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ โดยทรงเห็นว่ามนุษย์เป็นเป้าหมายและจุดประสงค์สุดท้ายของการสร้าง มนุษย์คือใครกันหรือ ถ้าไม่ใช่คุณกับผม? พระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่งในสวรรค์และบนแผ่นดินโลกก็เพื่อเรา ทั้งสิ่งที่มองเห็นและมองไม่เห็น ไม่ว่าจะเป็นเทพผู้ทรงเดชานุภาพ หรือเทพผู้ครอง สิ่งทั้งหมดนี้ถูกสร้างขึ้นโดยทางมนุษย์และเพื่อมนุษย์

โคโลสีตรงนี้ เช่นเดียวกับในปฐมกาลบทที่ 1 จุดประสงค์ที่พระเจ้าทรงสร้างทั้งหมดนี้ก็เพื่อให้มีคุณและผมขึ้นมา เมื่อคุณมองดูหมู่ดาว มันเป็นเรื่องเหลือเชื่อที่จะคิดว่า “พระเจ้าทรงสร้างสิ่งทั้งหมดนี้ก็เพื่อเราจริงๆหรือ?” ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นเพื่อเรา พระเยซูทรงถูกสร้างเพื่อเราหรือว่าเราถูกสร้างเพื่อพระเยซู? ผมให้คุณคิดดูเอง

ข้อ 18 กล่าวต่อไปว่า “พระองค์ยังทรงเป็นศีรษะของกายคือคริสตจักรด้วย และพระองค์ทรงเป็นจุดเริ่มต้น เป็นบุตรหัวปีที่เป็นขึ้นมาจากความตาย เพื่อพระองค์จะได้ทรงเป็นผู้แรกในทุกสิ่ง” (โคโลสี 1:18 ฉบับ NASB)

คำว่า “จุดเริ่มต้น”²⁸ อาจทำให้คุณนึกถึง “จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด” เราคิดว่ามันเป็นคำที่เรียกพระเจ้า ดังนั้นผมจึงใช้มันเพื่อต่อสู้ให้กับความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ผู้เป็นจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด เป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย ทำไมเราจึงรับเอาว่ามันเป็นคำที่เรียกพระเจ้า? นั่นก็เป็น

²⁸ หรือแปลว่า “พระองค์ทรงเป็นปฐม” ในฉบับมาตรฐาน 2011 (ผู้แปล)

เพราะมันฟังดูเหมือนคำที่เรียกพระเจ้า เพราะจะมีใครอื่นนอกจากพระเจ้า ที่สามารถเป็น “เบื้องต้น และเบื้องปลาย” และ “เป็นจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด” ได้? เราจะสังเกตเห็นว่าโคโลสี 1:18 พูดถึง “จุดเริ่มต้น” โดยไม่ได้พูดถึง “จุดสิ้นสุด”

พระเยซูทรงเป็น “จุดเริ่มต้น ทรงเป็นบุตรหัวปีที่เป็นขึ้นมาจากความตาย” พระองค์ทรงเป็น “จุดเริ่มต้นของการฟื้นขึ้นจากความตาย” นั่นก็ “เพื่อว่าพระองค์จะได้ทรงเป็นผู้แรกในทุกสิ่ง” คำว่า “พระองค์” ตรงนี้หมายถึงพระคริสต์หรือว่าหมายถึงมนุษย์? ถ้าคุณอ่านว่าเป็นพระเยซู คุณก็สามารถอ่านได้อย่างแน่นอนว่าเป็นมนุษย์ เพราะมนุษย์เป็นผู้แรกในทุกสิ่ง ท้ายที่สุดแล้วพระองค์ผู้เป็นผู้แรกในทุกสิ่งก็คือพระยาห์เวห์ ไม่ใช่พระเยซูหรือเรา

แต่ไม่ว่าจะแง่ใด สิ่งใดที่เป็นจริงกับพระเยซูนั้นก็จริงกับเรา คุณลองค้นดูพระคัมภีร์ใหม่ และพิสูจน์ว่าผมพูดประเด็นนี้ผิดไปหรือไม่ สิ่งใดที่เป็นจริงกับพระเยซูก็เป็นจริงกับเรา สิ่งใดที่ไม่เป็นจริงกับพระเยซูก็ไม่เป็นจริงกับเรา ถึงแม้การเป็นเอกสุดจะเป็นของพระยาห์เวห์ แต่ถ้ามีความหมายในทางใดที่พระเยซูทรงเป็นผู้แรก พระองค์ก็จะรวมเราไว้ในพระองค์ เพราะเราอยู่ในพระองค์และเป็นอวัยวะของพระกายพระองค์

ข้อ 19 กล่าวว่า “เพราะพระเจ้าทรงพอพระทัย ที่จะให้ความบริบูรณ์ทั้งสิ้นดำรงอยู่ในพระองค์” (โคโลสี 1: 19 ฉบับ ESV) นั่นคือเหตุที่พระเยซูทรงเป็นผู้แรก และเราก็เป็นผู้แรก เพราะความบริบูรณ์ของพระเจ้าดำรงอยู่ในเราที่เป็นพระวิหารของพระองค์ด้วย

ข้อ 20 กล่าวว่า “และให้ทุกสิ่งทั้งบนแผ่นดินโลกหรือในสวรรค์ กลับคืนดีกับพระองค์ทางพระบุตร ทรงทำให้เกิดสันติภาพโดยพระโลหิตแห่งกางเขนของพระองค์” (โคโลสี 1: 20 ฉบับ ESV)

ทุกสิ่งเป็นของคุณ

ผมเพียงแค่อธิบายความคิดเหล่านี้เพื่อให้คุณคิด ทุกสิ่งที่ทรงสร้างก็เพื่อเรา นั่นเป็นคำกล่าวที่น่าตกใจ แต่ทำไมจึงควรตกใจด้วย? การไถ่มีเพื่ออะไรหรือ ถ้าไม่ใช่เพื่อเรา? พระเยซูไม่จำเป็นต้องได้รับการไถ่หรือได้รับการคืนดี ดังนั้นการไถ่ก็เพื่อเรา

การกล่าวว่า ทุกสิ่งถูกสร้างเพื่อคุณและผม นั่น เราได้พูดอะไรเกินจริงไปไหมในแง่ของพระคัมภีร์? 1 โครินธ์ 3:21-23 กล่าวว่า

ดังนั้น อย่าให้ใครยกมนุษย์ขึ้นมาอวดเลย เพราะทุกสิ่งเป็นของท่าน ไม่ว่าเปาโล หรืออปอลโล หรือเคเฟาส หรือโลก หรือชีวิต หรือความตาย หรือสิ่งในปัจจุบัน หรือสิ่งในอนาคต ทุกสิ่งนั้นล้วนเป็นของท่าน และท่านเป็นของพระคริสต์ และพระคริสต์เป็นของพระเจ้า (ฉบับ NASB)

ให้เราอ่านพระคัมภีร์อย่างที่เป็นพระคัมภีร์แบบไม่ใช่เข้าหูซ้ายทะลุหูขวา²⁹ ไม่สนใจคำแนะนำข้อนี้กล่าวว่า “ทุกสิ่งนั้นล้วนเป็นของท่าน (πάντα ὑπὸ ὑμῶν ἐστί) ไม่ว่าเปาโล หรืออปอลโล หรือเคเฟาส (เปโตร) หรือโลก หรือชีวิต หรือความตาย หรือสิ่งในปัจจุบัน หรือสิ่งในอนาคต ทุกสิ่งเป็นของท่าน”

ทุกสิ่งเป็นของเราหรือ? รวมทั้งสวรรค์และแผ่นดินโลกหรือ? ใช่แล้ว! ทั้งโลก ทั้งจักรวาลเลย คำที่แปลไว้ว่า “โลก” คือคำ “κόσμος” ซึ่งหมายถึง “จักรวาล” ไม่ใช่เฉพาะโลก ไม่ใช่เฉพาะสวรรค์ และแผ่นดินโลกเท่านั้น แต่ชีวิตและความตายด้วย ใช่แล้ว แม้กระทั่งความตาย! ความตายในพระหัตถ์ของพระเจ้า เป็นสิ่งที่พระองค์ทรงทำให้กลับเป็นผลดีและเป็นพระพรกับเรา ทั้งปัจจุบันและอนาคตเป็นของเรา! คุณจะเพิ่มอะไรได้อีกหรือในเมื่อทุกสิ่งเป็นของคุณ?

เปาโลไม่ได้บอกว่สิ่งเหล่านี้เป็นของพระคริสต์ นี่ตรงกันข้ามกับที่เราคาดไว้ เพราะในความเชื่อตรีเอกานุภาพนั้นพระเยซูทรงเป็นทุกสิ่งและเราไม่ได้สำคัญ แต่เปาโลเข้าใจความรักของพระยาห์เวห์ที่มีต่อเรา ไม่มีสิ่งใดในสวรรค์และบนแผ่นดินโลกที่ไม่ได้เป็นของเรา และนั่นก็รวมเทพผู้ครองและเทพผู้ทรงเดชานุภาพ คุณกลัวเทพผู้ทรงเดชานุภาพแห่งสวรรค์และโลกไหม? หรือกลัวภูตผีผู้มีอำนาจไหม? หรือกลัวศัตรูไหม? แต่ไม่มีอะไรที่ไม่ได้เป็นของคุณ แม้แต่ความตาย ความตายและชีวิตเป็นของคุณ! ดวงดาว จักรวาล โลก สากลโลก สิ่งทั้งหมดนี้ถูกสร้างขึ้นเพื่อเรา

พระบิดาทรงส่งพระเยซูเข้ามาในโลก เพื่อทำให้พระประสงค์นิรันดร์ของพระองค์เพื่อคุณและผมนั้นสำเร็จ นั่นเป็นเหตุให้เราจึงรู้สึกซาบซึ้งต่อพระเยซู พระองค์ได้รับเลือกให้นำพระประสงค์ของพระยาห์เวห์เข้ามาในชีวิตของเรา เราถูกเลือก และพระเยซูทรงถูกเลือกเพื่อจุดประสงค์นั้น

เปาโลกล่าวว่า “เพราะสิ่งทั้งหมดนี้ก็เพื่อประโยชน์ของท่าน เพื่อว่าเมื่อพระคุณที่กำลังแผ่มาถึงคนจำนวนมากยิ่งขึ้น จะเป็นเหตุให้มีการขอบพระคุณมากขึ้น เป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า” (2 โครินธ์ 4:15 ฉบับ NASB) ทุกสิ่งก็เพื่อประโยชน์ของคุณ! แผนการทั้งหมดเกี่ยวกับความรอดคือการเสด็จมาในโลกนี้ของพระเยซู การตายของพระองค์ และการถูกตรึงบนกางเขนของพระองค์ ก็เพื่อประโยชน์ของคุณ พระเจ้าผู้ไม่ทรงหวงพระบุตรของพระองค์เองจะประทานทุกสิ่งให้กับคุณเพื่อ

²⁹ จากคำภาษาจีนว่า “耳边风”

ประโยชน์ของคุณ เพื่อว่าเมื่อพระคุณมาถึงคนจำนวนมากขึ้น การขอบพระคุณก็จะมีมากยิ่งขึ้นเพื่อเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า

มันเป็นเรื่องน่าขำที่ผมต้องจูงใจคนทั้งหลายให้เชื่อว่าทุกสิ่งเป็นไปเพื่อประโยชน์ของพวกเขา เรามองไม่เห็นพระคุณอันอุดมของพระเจ้าที่ประทานแก่เราอย่างเหลือล้นตั้งแต่ก่อนวางรากสร้างโลก ผมหวังว่าคุณจะเห็นสิ่งนี้บ้าง จงสังเกตคำ “ทุกสิ่ง” ใน 2 โครินธ์ 4:15 “τὰ πάντα ὅτι ἐμὲ διὰ τοῦτο” (ทุกสิ่งก็เพื่อประโยชน์ของคุณ)”³⁰

คุณได้รับการเป็นบุตรและมรดกเพราะพระเจ้าประทานทุกสิ่งแก่คุณ พระองค์ไม่ได้หวงสิ่งใดกับคุณ นั่นเป็นพระเมตตาอันไพศาลของพระองค์ที่มีต่อคุณ แม้ว่าพระเจ้าจะประทานทุกสิ่งแก่คุณ แต่คุณก็อาจมีชีวิตอย่างขอทาน เพราะคุณไม่รู้ว่าการเป็นบุตรของคุณนั้นมีอะไรตกทอดมาถึงคุณบ้าง

เปาโลกล่าวกับชาวกาลาเทียว่า “ข้าพเจ้าขอบอกในเวลานี้ว่า ตราบใดที่ทนายายังเป็นเด็กอยู่ เขาก็ไม่ต่างอะไรกับทาสเลย ถึงแม้เขาจะเป็นเจ้าของทรัพย์สินสมบัติทั้งหมด” (กาลาเทีย 4:1 ฉบับ NASB) และในข้อความภาษากรีกกล่าวไว้ว่า เด็กเป็น “เจ้านายของทุกสิ่ง” (κύριος πάντων ὧν, lord of everything) คำนี้เป็นคำเดียวกันกับคำว่า “Lord” (องค์ผู้เป็นเจ้า) ซึ่งเป็นคำเรียกพระเยซู และคำเดียวกันนี้ได้ถูกแปลในพระคัมภีร์เดิมด้วยตัวพิมพ์ใหญ่ว่า “LORD” เพื่ออ้างถึงพระยาห์เวห์

คุณอาจจะเจ้านาย (lord) ของทุกสิ่ง แต่คุณก็ไม่ดีไปกว่าทาส ถ้าคุณไม่รู้ว่ามีมรดกของคุณมีมากมายแค่ไหน

ผมอาศัยอยู่ในเซี่ยงไฮ้ในช่วงการปลดแอกของพรรคคอมมิวนิสต์ในประเทศจีน ผมมีเพื่อนเป็นชาวเยอรมัน (หลายปีต่อมาผมได้พบเขาอีกในประเทศสวิตเซอร์แลนด์) ที่คุณพ่อของเขาเป็นนักข่าวของหนังสือพิมพ์เยอรมัน เพื่อนของผมนอนบนลังไม้เป็นเวลาหลายปี เมื่อถึงเวลาที่ครอบครัวของเขาต้องออกจากประเทศจีน พวกเขาต้องจัดการกับข้าวของทั้งหมด

พวกเขาไม่ได้ร่ำรวยมากนัก แต่พวกเขามีเพื่อนที่ร่ำรวยที่ทิ้งข้าวของให้พวกเขาเมื่อต้องออกจากประเทศจีน สิ่งหนึ่งที่พวกเขาทิ้งไว้ก็คือลังไม้ขนาดใหญ่ใบนี้ ครอบครัวของผมไม่รู้ว่ามีอะไรอยู่ในลังไม้ พวกเขาจึงเอาที่นอนมาวางซ้อนไว้เพื่อประหยัดพื้นที่ และเพื่อนของผมก็นอนบนที่นอนนี้

เมื่อถึงตาที่พวกเขาต้องออกจากประเทศจีน พวกเขาต้องจัดการกับลังใหญ่นี้ ลังใบนี้หนักมากจนพวกเขาเองก็ยกไม่ไหว แล้วก็ใส่กุญแจเอาไว้ด้วย สันนิษฐานเอาว่าคนที่ทิ้งลังไม้นี้เอาไว้ว่าคิดว่า

³⁰ 2 โครินธ์ 4:15 “เพราะว่าทุก ๆ สิ่งก็เป็นไปเพื่อประโยชน์ของท่าน เพื่อว่าเมื่อพระคุณมาถึงคนจำนวนมากขึ้น การขอบพระคุณก็จะมีมากยิ่งขึ้น อันเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า”

ชัยชนะของพรรคคอมมิวนิสต์คงเป็นช่วงสั้น ๆ แล้วพรรคคอมมิวนิสต์ก็คงจะถูกขับออกจากเซียงไฮ้ ซึ่งหมายความว่าพวกเขาจะได้กลับไปประเทศจีนเพื่อเอาทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาคืน แล้วก็ใช้ชีวิตที่หรูหราของพวกเขาต่อไปได้

เมื่อถึงเวลาที่เพื่อนของผมจะต้องออกและก็มีโอกาสน้อยมากที่คนอื่น ๆ จะได้กลับมาอีก ขณะที่พวกเขาจึงคิดว่าจะทำยังไงกับสิ่งนี้ดี และนึกคิดว่าของที่เก็บเอาไว้ในลังไม้อาจเป็นอาวุธที่อาจเป็นปัญหาใหญ่กับพวกเขาได้ พวกเขาจึงพูดว่า “เราควรโทรแจ้งตำรวจ” เพราะถ้าตำรวจเจอระเบิดมือในลัง พวกเราจะได้ไม่มีความผิดเพราะไม่เคยเปิดมันเลยและไม่ได้เกี่ยวข้องกับอะไรด้วย”

ถ้าพวกเขาจะขนส่งสิ่งนี้ออกนอกประเทศก็ต้องผ่านการตรวจของศุลกากร และอาจมีเอกสารหรือสิ่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การขนส่งที่อาจสร้างปัญหาให้พวกเขาและอาจติดคุกได้ พวกเขาก็เลยโทรแจ้งตำรวจ และเมื่อเปิดลังออกพวกเขาก็แทบไม่เชื่อสายตาตัวเอง ตรงหน้าพวกเขามีทรัพย์สินสมบัติที่มีค่าทั้งนั้น มีแม้กระทั่งของใช้ที่ทำด้วยทองคำที่เพื่อนของพวกเขาบรรจุลงในลังก่อนจะหนีออกจากประเทศจีน

เพื่อนคนนี้พูดกับผมว่า “ผมนอนทับลังใบนี้มาหลายปีโดยไม่รู้ว่ามีอะไรนอนอยู่บนกองเงินกองทองและทรัพย์สินสมบัติอื่น ๆ ที่อาจมีมูลค่าหลายแสนดอลลาร์ แต่เราก็กินข้าวเข้ากินค่ำ” (สมัยนั้นรายได้ของนักข่าวได้ไม่มาก) เงินทองที่อยู่ในลังนั้นพอเพียงที่เพื่อนของผมจะใช้ได้อย่างสุขสบายไปตลอดชีวิตเลยทีเดียว เป็นของแน่ที่ตำรวจดีใจที่จะได้ช่วยดูแลทรัพย์สินสมบัติเหล่านี้ “ในเมื่อของพวกนี้ไม่ใช่ของคุณ เราจะเป็นคนดูแลให้” พวกตำรวจจึงขนของทั้งหมดกลับไป

ทุกสิ่งเป็นของคุณ คุณเป็นนายของทุกสิ่ง (κύριος πάντων ὧν) เปาโลไม่ได้กำลังพูดถึงพระเยซูหรือพูดถึงพระเจ้า แต่กำลังพูดถึงพี่น้องชาวกาลาเทีย!

เราได้เห็นการดูพระคัมภีร์อีกวิธีหนึ่งที่เป็นจริงตรงกับพระคำของพระเจ้า โดยที่พระคัมภีร์ข้อหนึ่งไม่ได้ขัดแย้งกับอีกข้อหนึ่ง ที่ทำให้คุณต้องปฏิเสธข้อหนึ่งและยอมรับอีกข้อหนึ่ง อย่างที่ผมพูดไปแล้วว่า สิ่งที่เราได้ทำไปตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพก็คือ เราได้กั้นพระเจ้าและกั้นมนุษย์ออกไป เราได้พลาดความจริงที่ว่า สิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมดได้สร้างขึ้นเพื่อเรา พระเจ้าทรงตั้งพระทัยที่จะทำให้แผนงานของพระองค์สำเร็จโดยทางพระคริสต์เพื่อประโยชน์ของเรา เราต้องเป็นนายของทุกสิ่งโดยมีพระคริสต์เป็นศิระของเราและเราเป็นพระกายของพระคริสต์ เพื่อให้แผนการของพระเจ้าสำหรับมนุษย์สำเร็จ

ทรัพย์สินสมบัติที่เป็นของเรานั้นถูกยึดไปจากเราด้วยหลักคำสอนที่อ้างว่าทุกสิ่งเป็นของพระคริสต์ ผู้เป็นเจ้านายของทุกสิ่ง ไม่ใช่ของคุณหรือของผม แต่ในฐานะผู้ติดตามที่สัตย์ซื่อขององค์ผู้เป็นเจ้า

เราจะยอมรับสิ่งใดก็ตามที่พระคัมภีร์กล่าว เราจะไม่เป็นนายของทุกสิ่งถ้าไม่ใช่สิ่งที่พระเจ้าได้ทรงมีแผนการไว้สำหรับเรา แต่กระนั้นพระเจ้าก็ได้ทรงสร้างทุกสิ่งเพื่อคุณและผม เพื่อมวลมนุษย์ แต่ความจริงอันล้ำค่านี้ได้สูญหายไป เพราะเราคิดว่าทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นเพื่อพระคริสต์เท่านั้น เปาโล กำลังบอกเราว่า “ทุกสิ่งเป็นของท่าน รวมทั้งข้าพเจ้า รวมทั้งเปโตร และมีมากกว่านั้นคือ รวมทั้งสวรรค์และโลก และชีวิตในอนาคต ทุกสิ่งเป็นของท่านเพื่อประโยชน์ของท่าน” ทั้งหมดนี้ถูกยึดไปจากเราเพราะความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ตอนนี้ผมกำลังเริ่มจะทางทรัพย์สินสมบัติที่เป็นของเราคืนมา เราได้รับทุกสิ่งเป็นมรดกก็เพราะเราเป็นทายาทร่วมกับพระคริสต์ (โรม 8:17)³¹

³¹ โรม 8:17 “และถ้าเราทั้งหลายเป็นบุตรแล้ว เราก็เป็นทายาท คือเป็นทายาทของพระเจ้า และเป็นทายาทร่วมกับพระคริสต์ เมื่อเราทั้งหลายทนทุกข์ทรมานด้วยกันกับพระองค์นั้น ก็เพื่อเราทั้งหลายจะได้สง่าราศีด้วยกันกับพระองค์ด้วย” (ฉบับไทยคิงเจมส์)